

บทที่ 10

การทดสอบในฐานะเป็นพยาน

คติอุทธรณ์ของซาตาน

การทนทุกข์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็ประเภทใด ได้เชื่อมโยงกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ เมื่อพระเจ้าทรงสร้างจักรวาล พระองค์ทรงสร้างทูตสวรรค์ด้วย ทูตสวรรค์นั้นสามารถคิดด้วยเหตุผล และสามารถบินข้ามจักรวาลที่พระเจ้าทรงสร้างไว้เพื่อพวกเขา พระเจ้าทรงสร้างพวกเขาอย่างสมบูรณ์แบบและปราศจากบาป ให้ตรงกับ ความชอบธรรมของพระองค์ เนื่องจากการมีอิสระทางความคิดเป็นองค์ประกอบในการที่จะคิดด้วยเหตุผลและความสามารถในการที่จะรักผู้อื่น พระเจ้าจึงสร้างทูตสวรรค์ให้มีอิสระทางความคิดเพื่อพวกเขาจะสามารถเข้าใจถึงพระลักษณะของพระองค์และสามารถนมัสการพระองค์ได้

อนึ่ง พระเจ้าทรงแต่งตั้งระบบสิทธิอำนาจและองค์การสำหรับทูตสวรรค์จะดำรงอยู่ พระองค์ทรงผสมผสานอิสระทรงความคิด สิทธิอำนาจ และความรับผิดชอบ เป็นสภาพแวดล้อมที่ทูตสวรรค์ทุกองค์สามารถแสดงความคิดเสรีในการตัดสินใจของตน

ในปฐมกาล ลูซิเฟอร์ (แปลว่า ดาวประกายรุ่ง) (อิสยาห์ 14:12) เป็นทูตสวรรค์ที่รับการยกย่องมากกว่าทูตสวรรค์อื่น ลูซิเฟอร์ได้รับการมอบหมายความรับผิดชอบพิเศษและรับสิทธิพิเศษเหนือกว่าทูตสวรรค์อื่นๆ แต่ได้ละเมิดความเป็นอิสระด้วยความเย่อหยิ่งและการกบฏ

ต่อพระเจ้า (เอเสเคียล 28:12-19) ความเย่อหยิ่งเป็นบาปที่เลวร้ายที่สุด เพราะว่ามันทำให้เราตาบอดต่อความจริงหรือทำให้เรามองความจริงเพี้ยนไป ความเย่อหยิ่งเป็นศัตรูที่ร้ายกาจของทั้งทูตสวรรค์และมนุษย์ ความเย่อหยิ่งเป็นการหลอกลวงตน เพราะเหตุนี้ลูซิเฟอร์จึงแข่งขันกับพระเจ้า แทนที่จะรักและนมัสการพระองค์ ความเย่อหยิ่งทำให้มันต้องทุกข์ใจและอึดอัดเป็นเวลาหลายพันปีตั้งแต่ได้กบฏต่อพระเจ้า และเป็นเหตุให้มันต้องทรมานในบึงไฟนรกตลอดนิรันดร์ (มัทธิว 25:41)

เราไม่ทราบว่าลูซิเฟอร์ได้กบฏต่อพระเจ้า หรือรับนามว่า ซาตานเมื่อใด แต่ถึงแม้ว่ามันได้เย่อหยิ่งและต้องถูกทรมานเป็นเวลายาวนาน มันยังปรารถนาที่สุด รูปงามที่สุด และยังเป็นທີ່ดึงดูดใจเหมือนเดิม (เอเสเคียล 28:12; 2 โครินธ์ 11:14) มันยังมีอิทธิพลต่อผู้คนมากในปัจจุบัน พอๆ กับที่มันมีอิทธิพลต่อทูตสวรรค์หนึ่งส่วนสาม ซึ่งมันได้ชักนำให้กบฏต่อพระเจ้าก่อนที่ประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะเริ่มต้น (วิวรณ์ 12:4ก) การล้มเหลวของซาตานและการที่มันได้นำทูตสวรรค์เป็นอันมากนั้นให้กบฏต่อพระเจ้าเป็นจุดกำเนิดของสงครามระหว่างฝ่ายพระเจ้าและฝ่ายซาตาน (ภาษาอังกฤษใช้คำว่า The Angelic Conflict) เป็นสงครามซึ่งยังอยู่จนถึงปัจจุบันนี้และจะจบลงด้วยการพิพากษาครั้งสุดท้าย ณ อวสานของประวัติศาสตร์ของมนุษย์

การเปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์จะนำมาถึงข้อสรุปว่าพระเจ้าเคยจัดให้มีคดีในอดีตกาลในคดีนั้น ซึ่งมีก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระเจ้าทรงเป็นผู้พิพากษาและเป็นอัยการ โดยมีซาตานเป็นจำเลย พระเจ้าทรงพิจารณาหลักฐานทุกประเด็น แล้วให้คำตัดสินว่าซาตานผิด พระองค์จึงพิพากษาให้ลูซิเฟอร์และทูตสวรรค์ที่เลือกกบฏด้วยกับมัน ให้อยู่ใน “ไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิรันดร์” (มัทธิว 25:41)

พระคัมภีร์ยังให้หลักฐานเพิ่มเติมถึงคดีศาลนี้ เช่น คำว่า δαβολος (ดีอาโบลอส ภาษาอังกฤษใช้ทับศัพท์ devil แต่พระคัมภีร์ไทยนำคำว่า มาร หรือ พญามารมาใช้แทน) และ ซาตาน (Satan จากภาษาฮีบรู) ไม่ได้เป็นชื่อส่วนตัวของซาตาน แต่เป็นคำเรียก ซึ่งในภาษาเดิมมีความหมายว่า ผู้ปรปักษ์ ผู้ฟ้อง และ ผู้กล่าวโทษ ชื่อจริงของมัน คือ ลูซิเฟอร์

หมายความว่า *ดาวประจํารุ่ง* ซึ่งให้เราเข้าใจว่ามันเป็นทูตสวรรค์ที่งดงามมาก อย่างไรก็ตาม มันถูกเรียกว่า *ผู้ฟ่อง* หรือ *ผู้กล่าวโทษ* เพราะมันทำหน้าที่เป็นทนายของมันเอง และทูตสวรรค์ฝ่ายจำเลยในคดีศาลที่มีก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และในปัจจุบันที่คดีได้มาถึงขั้นตอนอุทธรณ์ระหว่างประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (โยบ 1:6-12; 2:1-5; เศคาริยาห์ 3:1-2)

“ไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์...ถูกเตรียมไว้สำหรับพญามารและสมุนของมัน”(มัทธิว 25:41) แต่ด้วยการตัดสินใจนั้นถูกเลื่อนเวลาออกไปถึงหลังอวสานแห่งประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (วิวรณ์ 20:10) เราจึงสามารถสรุปอย่างไม่ต้องสงสัยว่าซาตานได้ขออุทธรณ์คำพิพากษาของพระเจ้า ประวัติศาสตร์ของมนุษย์อยู่กลางช่วงเวลาระหว่างการตัดสินใจและการลงโทษ ซึ่งเป็นหลักฐานอีกประเด็นสำคัญที่บ่งบอกว่าประวัติศาสตร์ของมนุษย์เป็นส่วนประกอบของคดีอันยิ่งใหญ่ คือ คดีอุทธรณ์ของซาตาน (the appeal trial of Satan)

เราอาจสันนิษฐานได้ว่าซาตานอ้างข้อโต้ตอบอย่างนี้ว่า “พระเจ้า ผู้ทรงเป็นความรักจะพิพากษาสิ่งที่พระองค์ทรงสร้างให้ถูกโยนลงไปในบึงไฟนรกได้อย่างไรเล่า” และ “สิ่งที่พระเจ้าสร้างจะสัจย์ต่อพระองค์ได้อย่างไรหากได้รับอำนาจและความเจริญอย่างมหาศาล” พระเจ้าทรงตอบคำถามแรกโดยพระองค์เอง โดยพระองค์ทรงสำแดงความรักของพระองค์ผ่านประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (ยอห์น 3:16; โรม 5:8) คำฟ้องที่ 2 ได้รับการตอบผ่านผู้เชื่อที่เลือกพระเจ้าเหนือกว่าความเจริญและอำนาจ ในกรณีของโยบ โยบสัจย์เชื่อต่อพระเจ้าถึงแม้ว่าความเจริญและอำนาจถูกรื้อถอนออกจากชีวิตจนไม่เหลืออะไร ในกรณีของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ พระองค์ทรงสัจย์เชื่อต่อแผนการของพระบิดาถึงแม้ว่าซาตานได้เสนออำนาจและความเจริญอันยิ่งใหญ่ให้แก่พระองค์

พระเจ้าทรงสร้างโลกไว้ในมุมเล็กๆ ของจักรวาล แล้วต่อมาได้สร้างมนุษย์ด้วย พลังเขาวัว และความสามารถในการเคลื่อนไหวที่ต่ำกว่าทูตสวรรค์ อย่างไรก็ตาม มนุษย์สามารถคิดด้วยเหตุผลเหมือนทูตสวรรค์ และมีอิสระทางความคิดเพื่อจะทำการตัดสินใจได้ การจบลงของสงครามระหว่างพระเจ้ากับซาตานจะขึ้นอยู่กับว่ามนุษย์จะใช้อิสระทางความคิดที่จะอยู่ฝ่ายพระคริสต์ หรือจะคัดค้านพระองค์ จะทำตาม หรือจะขัดแย้งกับ

แผนการของพระเจ้า ทูตสวรรค์ที่ได้ติดตามประวัติศาสตร์ของมนุษย์จะให้เห็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ถึงความผิดของซาตาน ความยุติธรรมและพระคุณของพระเจ้าครั้งแล้วครั้งเล่า (โยบ 1:6; 2:1-3; ลูกา 15:7, 10; 1 โครินธ์ 4:9; 11:10; เอเฟซัส 3:10; 1 ทิโมธี 3:16; 5:21)

คดีอุทธรณ์ของซาตานได้เริ่มต้นและจบลงพร้อมด้วยการเริ่มต้นและอวสานของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ พระเจ้ากำลังตอบได้ทุกข้อโต้เถียงและคำค้านที่ซาตานได้เสนอมา ในการเริ่มต้นคดีก่อนที่พระเจ้าทรงสร้างประวัติศาสตร์ของมนุษย์ให้ขึ้นมา การทดสอบที่ผู้เชื่อจะต้องเผชิญในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าได้ถูกตั้งไว้เพื่อโต้ตอบต่อคำค้านของซาตาน เมื่อมีผู้เชื่อประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณนำมาใช้และผ่านการทดสอบในฐานะเป็นพยาน นั่นเป็นหลักฐานที่ทำให้ลายคำกล่าวหาของซาตาน

เหตุผลที่ซาตานยกขึ้นอ้างคือ เหตุผลเดียวที่ทูตสวรรค์ หรือ มนุษย์ จะสัจย์เชื่อต่อพระเจ้าก็เป็นเพราะว่าพระเจ้ากำลังอวยพรเขา นี่คือข้อกล่าวหาที่ซาตานพยายามใช้ในพระธรรมโยบ อย่างไรก็ตาม โยบสามารถพิสูจน์ว่าคำกล่าวหาของซาตานนั้นไม่จริง และโยบถูกบันทึกไว้ว่าเป็นหลักฐานที่พระเจ้าจะใช้ในการตัดสินต่อซาตาน ถึงแม้ว่าในช่วงที่โยบกำลังพลัดไป แต่โยบก็ยังสัจย์เชื่อต่อพระเจ้า ไม่ใช่เพราะพระเจ้ากำลังอวยพรเขา แต่เพราะโยบได้รักพระเจ้า โยบเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว การที่เขาสะสมทรัพยากรฝ่ายวิญญาณไว้ทำให้เขาสามารถทนความทุกข์ยาก และสามารถเข้าใจว่าวิกฤตการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตของเขาไม่ใช่การติสอนจากพระเจ้า แต่เป็นการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรต่างหาก

ในการทำงานเดียวกัน ซาตานก็ได้รับพระพรพิเศษก่อนที่มันจะเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า มันไม่ได้กบฏต่อพระเจ้าเนื่องด้วยความผิดหรือความประมาทของพระเจ้าแต่อย่างใด แต่มันได้พลัดเพราะการที่มันปฏิเสธสิ่งที่พระเจ้าทรงประทานให้แก่มัน ซาตานไม่มีข้ออ้างที่มีเหตุผล ไม่มีข้อแก้ตัวเลย มีบุคคลแห่งพระคัมภีร์เดิมหลายคน เช่น อับราฮัม โมเสส และ ดาวิด ที่ได้ทนทุกข์อย่างมาก แต่ความทุกข์ที่พวกเขาเผชิญนั้น ไม่ได้ทำให้พวกเขากลายเป็นสิ่งน่าสังเวช ร้องคร่ำครวญไปเพราะสงสารตัวเอง ความเข้มแข็งของพวกเขา

ในการจัดการต่อความทุกข์ได้สำเร็จถึงฤทธิ์เดชแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขาได้สะสมไว้ไว้ในจิตใจแล้ว จึงทำให้เขามีสันติสุขในทุกสถานการณ์ในชีวิตของเขา ไม่ว่าจะเป็นความเจริญหรือความอดอยาก ไม่ว่าจะป็นหรือจะตายก็ตาม ดังนั้น ซาตานจะต้องโทษแต่ตัวมันเองสำหรับสภาพที่มันอยู่ในตอนนี้

ข้อกล่าวหาอีกประเด็นหนึ่งของซาตานคือ ไม่มีใครจะสัจย์ซื่อต่อพระเจ้าหากเขามีทรัพย์สินสมบัติหรืออำนาจพอที่จะดึงเขาไปจากน้ำพระทัยของพระเจ้า ถ้าพูดในอีกแง่หนึ่งคือมนุษย์ทุกคนสามารถซื้อได้ (“everyone has his price”) การโต้ตอบข้อนี้เป็นการปกป้องตัวเองโดยตรงของซาตาน ที่มันได้เคยเสียตำแหน่งที่สูงสุดของทูตสวรรค์ไป ประเด็นคือความต้องการที่จะมีอำนาจ ชื่อเสียง เงินทอง หรือสิ่งอื่นๆ มีอิทธิพลมากกว่าแผนพิธีการของพระเจ้าหรือไม่ มนุษย์จะเลือกที่จะยกย่องตัวเองอยู่เหนือกว่าพระเจ้า หรือเลือกที่จะปฏิบัติตามแผนการของพระเจ้าแทน ซาตานใช้วิธีเหล่านี้เพื่อทดสอบความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ในเวลาทีพระองค์ทรงอยู่บน โลก (มัทธิว 4:1-11)

ขั้นตอนต่างๆ ในคดีอุทธรณ์

พระเจ้าทรงเสนอข้อสนับสนุนของพระองค์

คำศัพท์ และ ระเบียบการที่ถูกใช้ในศาลที่ประเทศสหรัฐอเมริกาจะสามารถถูกนำมาใช้เป็นการเปรียบเทียบเพื่อที่จะให้ความเข้าใจในคดีของซาตานได้อย่างง่ายขึ้น ดังนั้น ผมจะเอารูปแบบของคดีในศาลมาเปรียบกับโครงสร้างประวัติศาสตร์ของมนุษย์

การดำเนินคดีในประเทศสหรัฐอเมริกามี 3 ขั้นตอน โดยแรกๆ จะมี *การเสนอข้อกล่าวหาอย่างเป็นทางการ (formal presentation of the case)* อัยการหรือฝ่ายโจทก์ได้เสนอข้อกล่าวหาและอ้างเหตุผลสนับสนุน จากนั้น ฝ่ายจำเลยได้เสนอข้อโต้ตอบและข้อสนับสนุนของเขา ต่อไปเป็นขั้นตอนที่สอง คือ *การโต้กลับ (the rebuttal phase)* ฝ่าย

โจทก์ได้โต้ตอบก่อน ตามด้วยฝ่ายจำเลย สุดท้ายมี *การอ้างเหตุผลสุดท้ายและการสรุป (closing argument and defence)* ของทั้งสองฝ่าย

การดำเนินคดีขั้นต้นแรกของคดีอุทธรณ์ของซาตาน (the formal phase of the appeal trial of Satan) ได้ตรงกับช่วงประวัติศาสตร์แห่งพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าทรงสร้างมนุษย์ซึ่งเป็นสิ่งที่สามารถคิดด้วยเหตุผล เป็นการจำลองแบบคล้ายสภาพแวดล้อมและภาวะความเป็นอยู่ของทูตสวรรค์ เพียงแต่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมามีค่าต่ำกว่าทูตสวรรค์ทั้งหลาย ดาวเคราะห์โลกที่เราอาศัยอยู่เป็นคอกพยาน แล้วพระเจ้าสร้างมนุษยชาติเป็นแหล่งที่จะใช้นำเสนอหลักฐานและข้อสนับสนุน พระองค์ทรงสร้างมนุษย์เหมือนที่พระองค์ทรงสร้างทูตสวรรค์ มนุษย์สองคนแรกได้ปราศจากบาป และ มีความคิดเสรีในการตัดสินใจซึ่งทำให้เราสามารถเลือกที่จะรักและนมัสการพระเจ้า หรือไม่ก็เลือกที่จะกบฏต่อพระองค์

ประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ได้อำนวยความสะดวกและทางเลือกอันเดียวกันกับที่มีอยู่ในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์ก่อนที่มนุษย์ถูกสร้างขึ้นมา พระเจ้าทรงสร้างซาตานอย่างสมบูรณ์แบบ (ไม่มีบาป) ก็ทรงสร้างอาดัมอย่างสมบูรณ์แบบ (ไม่มีบาป) เช่นเดียวกัน ทูตสวรรค์มีความคิดเสรี มนุษย์ก็มีความคิดเสรี อาดัมได้ตัดสินใจ และจงใจตอบสนองต่อความเยอชิงซึ่งเป็นสาเหตุเดียวที่ทำให้ซาตานก่อการกบฏต่อพระเจ้า การกบฏของซาตานในสวนของพระเจ้าเป็นเหตุการณ์ที่นำทูตสวรรค์ 1 ส่วน 3 ได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (วิวรณ์ 12:4ก) การไม่เชื่อฟังของอาดัมในสวนเอเดนทำให้มนุษย์ทุกคนได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (โรม 5:12ก)

ในประวัติศาสตร์ของทูตสวรรค์ พระเจ้าทรงสถาปนาให้ทูตสวรรค์มีระบบการตัดสินใจซึ่งทำให้เขาสามารถเลือกที่จะทำตามแผนการของพระเจ้า หรือเลือกที่จะปฏิเสธพระเจ้าและแผนการของพระองค์ เพราะเหตุนี้ ทูตสวรรค์ได้แยกออกเป็นสองประเภท คือ ทูตสวรรค์ที่รับการทรงเลือก (elect angels) และทูตสวรรค์ที่เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (fallen angels ฮีบรู 2:2; วิวรณ์ 12:7) ในทำนองเดียวกัน โดยความคิดเสรีในการตัดสินใจ มนุษยชาติจึงได้แบ่งแยกเป็นสองกลุ่ม คือผู้ที่เชื่อ และ ผู้ที่ไม่เชื่อ (ยอห์น 3:16,36)

จุดประสงค์ของซาตาน

เมื่ออาดัมได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ซาตานได้ยึดตำแหน่งจากอาดัมเป็นผู้ครองโลก จึงกลายเป็นเจ้าโลก หลังจากนั้น ซาตานได้เสนอข้อสนับสนุนของมันผ่านความพยายามที่จะควบคุมและมีอำนาจเหนือกว่าราชฎของมันเป็น เพื่อจะสร้างสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบบนโลก ซาตานได้ปรารถนาและพยายามที่จะพิสูจน์ว่ามัน “เหมือนองค์ผู้สูงสุด” (อิสยาห์ 14:14) ซาตานพยายามแสดงว่าการแสวงอำนาจของมัน ไม่ได้เป็นความเย่อหยิ่ง แต่เป็นทางเลือกที่นอกเหนือแผนการของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่ามันฉลาดปราดเปรื่องมาก แต่มันไม่สามารถที่จะทำให้โลกสมบูรณ์แบบได้ตามจุดประสงค์

ขั้นตอนทางการแห่งคดีอุทธรณ์ (formal trial) มีทูตสวรรค์เข้ามีส่วนร่วม และก้าวภายในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (ปฐมกาล 6:1-4; โยบบทที่ 1-3) ซึ่งกิจกรรมของทูตสวรรค์เช่นนี้จะมีในทุกยุคของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ไม่มากนักน้อย

ดูรูปแผนผังที่หน้าสุดท้ายของบทที่ 10 (เฉพาะ ไฟล์ pdf.)

การโต้กลับของพระเจ้า (God's Rebuttal)

ขั้นตอนแรกของคดีอุทธรณ์ของซาตานได้จบลงด้วยการสิ้นสมัยของอิสราเอล ต่อจากนั้นเป็นขั้นตอนโต้กลับ หรืออาจเรียกว่า ข้อพิสูจน์หักล้างของพระเจ้า (rebuttal phase) ซึ่งเริ่มต้นด้วยการเสด็จมายังโลกโดยพระเยซูคริสต์และยังดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ขั้นตอนนี้ได้ตรงกับยุคแห่งวฤทธิเดชของพระเจ้า (เป็นยุคแห่งการเสด็จมาของพระคริสต์ เป็นครั้งแรกพร้อมกับยุคคริสตจักร) เพราะฉะนั้น พระเจ้าทรงเสนอการโต้กลับของพระองค์ในสองทาง ได้แก่

1. ชีวิตฝ่ายวิญญาณของพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพระเจ้าที่สมบูรณ์แบบ และมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบ (Jesus Christ in Hypostatic Union) ซึ่งทำให้พระเยซูคริสต์ทรงมีชัยชนะเหนือกว่าซาตานที่ไม่กางเขน

2. ชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร ซึ่งให้ผู้เชื่อส่วนบุคคลสามารถมีชัยชนะเหนือกว่าซาตานในชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน เป็นการผลิตหลักฐานเพิ่มเติมในการได้ค้ำซาตาน

ในฐานะเป็นอัยการฝ่ายโจทก์ พระเจ้าทรงเสนอข้อโต้แย้งอย่างหน้าอัครรย์ในการต่อต้านความพยายามของซาตานที่จะพิสูจน์ว่ามันเท่าเทียมพระเจ้า ด้วยแผนการรับซึ่งถูกทำนายไว้ตั้งแต่มนุษย์ได้เสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า (ปฐมกาล 3:15) พระบุตรนั้น “ทรงสภาพของเนื้อหนัง” (ยอห์น 1:14) และ “เมื่อครบกำหนดแล้ว พระเจ้าก็ทรงใช้พระบุตรของพระองค์มาประสูติจากสตรีเพศ” (กาลาเทีย 4:4)⁷¹ ซาตานพยายามทำทุกอย่างเพื่อจะไม่ให้พระบุตรทรงบังเกิด และ ไม่ให้สำเร็จในพันธกิจของพระองค์ แต่มันไม่สำเร็จ

พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราได้มีชัยชนะผ่านการดำเนินชีวิตอยู่ในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ผู้เชื่อที่จะมีชัยชนะในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขาได้มีชัยชนะผ่านการดำเนินชีวิตภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้าเช่นเดียวกัน ไม่ว่าเป็นการเสด็จมายังโลกเป็นครั้งแรกของพระเยซูคริสต์ หรือชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักร ทั้งสองสิ่งนี้ได้จบลงด้วยการเป็นขึ้นจากความตายซึ่งได้สำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการชุบชีวิตให้เป็นขึ้นจากความตาย

แต่ฝ่ายพระวิญญาณแห่งความบริสุทธิ์นั้นบังไว้ด้วยฤทธานุภาพ คือโดยการเป็นขึ้นมาจากความตายว่า [พระเยซูคริสต์] ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า (โรม 1:4)

และ [ข้าพเจ้า] ได้อธิษฐานว่าพวกท่านจะ] รู้ว่าฤทธานุภาพของพระองค์มีมากยิ่งขึ้นเพียงไรสำหรับเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานุภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อทรงบันดาลให้พระองค์เป็นขึ้นมาจากความตาย และได้สถิตเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระองค์เองในสวรรค์สถาน” (เอเฟซัส 1:19-20)

พระเจ้าทรงประทานฤทธิ์เดชแก่ผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร มากกว่าผู้เชื่ออื่นในประวัติศาสตร์ที่ผ่านมา พระเจ้าทรงประทานฤทธิ์เดชซึ่งทำให้พระคริสต์ทรงเป็นขึ้นจากความตายแก่ผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสตจักรเพื่อเขาจะกระทำตามแผนพิธิการของพระเจ้า พระเจ้าทรงประทานฤทธิ์เดชแก่เราดังนี้ คือ

1. โดยฤทธานุภาพแห่งพระเจ้าพระบิดา ผู้ทรงสถาปนาทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ
2. โดยฤทธานุภาพแห่งพระบุตร ผู้ทรงดำรงรักษาจักรวาลไว้ และควบคุมประวัติศาสตร์ของมนุษย์
3. โดยฤทธานุภาพแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงประทานฤทธิ์เดชแก่ผู้เชื่อที่ดำเนินอยู่ในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า (โดยรับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์)

การที่ผู้เชื่อได้ถวายเกียรติแด่พระเจ้าผ่านการประยุกต์ฤทธิ์เดชของพระองค์เป็นส่วนหนึ่งซึ่งทำให้ยุคคริสตจักรต่างจากยุคอื่น

บัดนี้ ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์ [พระบิดา] ผู้ทรงสามารถกระทำสารพัดมากยิ่งขึ้นกว่าที่เราจะทูลขอหรือคิดได้ ตามฤทธิ์เดชที่ประกอบกิจอยู่ภายในตัวเรา [ฤทธิ์เดชแห่งทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์] ขอให้พระเกียรติจงมีแด่พระองค์โดยคริสตจักร [ผู้เชื่อที่มีชัยชนะในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา] และโดยพระเยซูคริสต์ [ที่พระองค์ทรงมีชัยชนะในฐานะเป็นผู้บุกเบิกชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรา] ซึ่งสัมพันธ์ด้วยกับทุกรุ่นอายุแห่งยุคอันเอกลักษณ์เฉพาะแห่งยุคทั้งหลาย [จะมีผู้เชื่อบางคนในทุกรุ่นอายุแห่งยุคคริสตจักรซึ่งจะนำฤทธิ์เดชของพระเจ้านำมาใช้เพื่อมีชัยชนะและถวายเกียรติแด่พระเจ้า] เอเมน

(เอเฟซัส 3:20-21)

71. Thieme, *Christian Integrity* หน้า 179-82

ในฐานะเป็นพระเจ้าที่ทรงสมบูรณ์แบบ และเป็นมนุษย์ที่ทรงสมบูรณ์แบบ พระเยซูคริสต์ไม่ได้ใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์ตามพระทัยของพระองค์เอง แต่ทรงกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาอยู่เสมอ พระองค์ทรงดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณของพระองค์ภายในเขตจำกัดของความเป็นมนุษย์ของพระองค์ ในการทำแผนการของพระเจ้าให้สำเร็จในชีวิตของพระองค์ พระเยซูคริสต์ ไม่ทรงใช้ฤทธานุภาพจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์เพื่อเป็นผลประโยชน์ต่อพระองค์เอง หรือที่จะทรงจัดเตรียมสำหรับพระองค์เอง หรือที่จะยกย่องพระองค์เอง พระองค์ไม่ทรงให้ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ปรากฏต่อตามนุษย์ แต่ยังไม่ทรงละทิ้งพระลักษณะอันสูงส่งแห่งความเป็นพระเจ้านั้นด้วย ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ยังทรงเลือกที่จะจำกัดการใช้ฤทธานุภาพของพระองค์เอง เพื่อที่จะกระทำตามแผนการพระเจ้าที่เกี่ยวกับพันธกิจการบุกเบิกวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เป็นการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณซึ่งอาศัยฤทธิ์เดชจากพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 12:18, 28; ลูกา 4:14, 18; ยอห์น 3:34) จากการอยู่ในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้านั้น ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงรักษาความสมบูรณ์แบบของพระองค์ไว้ตลอดทั้งเวลาที่พระองค์ทรงดำรงอยู่บนโลก เมื่อเสด็จถึงไม้กางเขน พระองค์ยังทรงรักษาความสมบูรณ์แบบของพระองค์ไว้ในขณะที่พระองค์ทรงรับการทรมานพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของมนุษย์ เป็นการทรงรับการทรมานพิพากษาแทนเรา ฤทธานุภาพของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงค้ำจุนพระองค์ ในเวลาที่ฤทธานุภาพและความยุติธรรมของพระบิดาทรงพิพากษาความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์

วงฤทธิ์เดชอันแรกของประวัติศาสตร์ (the prototype divine dynasphere) ไม่ได้มีเพียงแต่ค้ำจุนพระองค์ในเวลาที่พระองค์ต้องทรงทนความทุกข์อันรุนแรงที่สุดเท่าที่เคยมีในประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่ทำให้พระองค์สามารถทนความทรมานแห่งการทรมานพิพากษาที่ไม้กางเขนอย่างมีสันติสุขอย่างต่อเนื่อง

จงปักใจไว้กับพระเยซู ผู้บุกเบิกความเชื่อของเรา และผู้ทรงทำให้ความเชื่อของเราได้สมบูรณ์แบบ [ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงทดสอบและทรงพิสูจน์วงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เป็นวงฤทธิ์เดียวกันกับที่ผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรได้ใช้ผ่านการรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์] เพราะความสุขที่มีต่อหน้าพระพักตร์พระองค์ [การนำความสุขของพระเจ้ามาประยุกต์ใช้เป็นเครื่องมือการแก้ไขปัญหา] พระองค์ทรงทนต่อกางเขน ทรงถือว่าความละเอียดอ่อนไม่เป็นสิ่งสำคัญอะไร [ทรงรักษาความสมบูรณ์ของพระองค์ไว้ในเวลาที่พระองค์ทรงรับการพิพากษาลงโทษสำหรับบาปของมนุษย์ทั้งหลาย] และได้เสด็จประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว (ฮีบรู 12:2ข)

การทรงบังเกิดโดยหญิงพรหมจารีย์ของพระเยซูคริสต์เป็นการริเริ่มชีวิตฝ่ายวิญญาณที่จะมีสำหรับผู้เชื่อของยุคคริสตจักร เป็นการแนะนำวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า และเป็นการทำให้ขั้นตอนทางการของคดี (ยุคสมัยของพระคัมภีร์เดิม) ถูกแยกออกจากขั้นตอนได้กลับของคดี (rebuttal phase คือยุคแห่งพระเยซูคริสต์และยุคคริสตจักร) ถึงแม้ว่าความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ ซึ่งยังไม่ได้รับเกียรติจากการเป็นขึ้นจากความตาย ทรงฐานะว่า “ต่ำกว่าทูตสวรรค์แต่เหนือเดวิดนั้น” แต่เมื่อพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตายแล้ว พระองค์ “ทรงได้รับสง่าราศีและพระเกียรติเป็นมงกุฎ” ยิ่งสูงกว่าทูตสวรรค์อีก (ฮีบรู 2:9-10) เมื่อพระเยซูคริสต์ทรงได้รับยศใหม่ คือ “จอมราชา จอมเจ้านาย” และได้ทรงประทับเบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดาแล้ว พระบิดาทรงเสนอพยานหลักฐานที่น่าทึ่งที่สุดเท่าที่เคยมีในคดีระหว่างพระองค์และฝ่ายซาตาน

ไม่มีข้อใดในพระคัมภีร์เดิมซึ่งเผยถึงยุคคริสตจักร ด้วยว่ายุคคริสตจักรเป็นยุค “อันลึกลับซึ่งได้ปิดบังไว้ตั้งแต่สร้างโลก” (โรม 16:25-26; ดู เอเฟซัส 3:1-7; โคโลสี 1:25-27) ตลอดยุคคริสตจักรพระองค์ทรง “สร้างสิ่งใหม่” ในพระเยซูคริสต์ผ่านพันธกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นรัชทายาทแห่งราชวงศ์ของพระเจ้า เหมาะกับยศและตำแหน่งใหม่

ของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเรา หลังจากที่พระเยซูคริสต์ทรงพิสูจน่วงฤทธิ์เดชต้นแบบแล้ว (prototype divine dynasphere) พระเจ้าทรงมอบวงฤทธิ์เดชนี้ให้แก่ผู้เชื่อทุกคนในยุค คริสตจักร ผ่านการบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นใหม่ด้วยความสามารถที่จะใช้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าตามการเติบโตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อแต่ละคน

ชาตานได้ตกใจเมื่อพระเจ้าทรงเปิดเผยข้อความอันลึกลับแห่งยุคคริสตจักร เปรียบเสมือนกับกฎกติกาอันลึกลับของลัทธิต่างๆ ของวัฒนธรรมกรีก หลักคำสอนพระคัมภีร์ของคริสตจักรจะเป็นที่รู้จักเฉพาะสมาชิกของคริสตจักร คือผู้เชื่อในพระคริสต์ ไม่มีวิแวว่าจะมียุคคริสตจักรจนกระทั่งพระเยซูคริสต์ทรงเผยข้อมูลบ้าง เช่นใน มัทธิว 16:18 และ ยอห์น 14-17 ไม่มีใครทราบถึงการบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเข้าร่วมในพระคริสต์ การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือทรัพยากรอันอัศจรรย์ที่ผู้เชื่อมีในยุคคริสตจักร จนกระทั่งพระองค์ทรงกล่าวถึงเรื่องเหล่านี้แก่สาวกของพระองค์ คริสเตียนทุกคนก็เป็นปุโรหิตของตนเอง เป็นรัชทายาทของพระเจ้า และเป็นผู้ร่วมรับมรดกฝ่ายวิญญาณกับพระเยซูคริสต์ ซึ่งก็ไม่เคยมีมาก่อนยุคคริสตจักรได้เริ่มต้น

ผลประโยชน์และสิทธิพิเศษจากการเป็นรัชทายาทของพระเจ้านั้นเหลือพรรณนา การมีชัยชนะที่ไม่กางเขนโดยพระคริสต์เป็นข้อสนับสนุนการโต้กลับของพระเจ้าข้อแรก การทรงสร้างคริสตจักร และแผนพิธีการอันปราดเปรื่องของพระเจ้าเพื่อผู้เชื่อแห่งยุค คริสตจักรจะสามารถเติบโตขึ้นถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ เป็นข้อสนับสนุนการคัดค้านข้อที่สองจากฝ่ายจำเลย

ในฐานะเป็นรัชทายาทของพระเจ้าเรามีโอกาสที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเท่าที่พระเจ้าเคยมอบไว้แก่มนุษย์ ผู้เชื่อทุกคนแห่งยุคคริสตจักรมีสิทธิพิเศษและโอกาสพิเศษซึ่งอับราฮัม โมเสส ดาวิด เอลียาห์ หรือผู้เชื่ออื่นในสมัยพระคัมภีร์เดิมคงคาดคิดไม่ถึง แต่ก็น่าเสียดายที่ว่าถึงแม้ว่าคริสเตียนมีทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่ใหญ่ยิ่งกว่าผู้เชื่อสมัยพระคัมภีร์เดิมเป็นหลายเท่า แต่ผู้เชื่อปัจจุบันมักจะทิ้งชีวิตฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้เขา และกลายเป็นคริสเตียนจืดจางและล้มเหลวในที่สุด แทนที่จะเรียนหลักคำสอนพระคัมภีร์อย่าง

สม่ำเสมอเพื่อที่จะพัฒนาความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน การเป็นอิสระจากระบบโลก และความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ เขาต้องมีที่ปรึกษาส่วนตัว และอาศัยผู้อื่นที่จะหนุนใจและค้ำจุนชีวิตเขา เนื่องจากเขาโง่เขลาต่อพระคำของพระเจ้า เขาไม่มีทรัพยากรฝ่ายวิญญาณในจิตใจของเขาซึ่งจะทำให้เขาเผชิญกับการทนทุกข์ได้ เขาเป็นผู้แพ้ในสงครามระหว่างพระเจ้ากับชาตาน เขาคงไม่มีวันจะเข้าใจว่า การทนทุกข์ทุกประการถูกสถาปนาไว้เพื่อจะสร้างเขาให้เข้มแข็ง ให้รับพระพร และนำความสุขมาถึงเขา

พระราชกิจในการนำความรอดถึงมนุษย์ถูกเสนอเป็นพยานหลักฐานฝ่ายอัยการ พระองค์ทรงเปิดทางให้มนุษย์ทุกคนมีโอกาสที่จะรอด ซึ่งเป็นการสำแดงความรัก พระคุณ และความยุติธรรมอันสูงสุดของพระเจ้า (โคโลสี 1:20) ทุกครั้งที่มีคนหนึ่งได้เชื่อในพระเยซูคริสต์ การตัดสินใจของเขาถูกจดไว้เป็นหลักฐานฝ่ายอัยการ (ลูกา 15:7, 10) และทุกครั้งที่มีผู้เชื่อได้โตฝ่ายวิญญาณแล้ว เขาจะถูกเรียกมาที่คอกพยานแห่งศาลเพื่อเป็นพยานต่อพระคุณและความยุติธรรมของพระเจ้าผ่านการทดสอบจากชาตาน

การต่อรองของชาตาน

ในขั้นตอนนี้ต่อไป การต่อรองของชาตานปรากฏออกมาอย่างชัดเจนด้วยการรุนแรงแห่ง 7 ปีแห่งความทุกข์เวทนา (the Tribulation) การบุกโลกของทูตสวรรค์ชั่ว (angelic invasions) และการข่มเหงชาวยิวที่รุนแรงที่สุดเท่าที่เคยมีในประวัติศาสตร์ ชาตานต้องอาศัยความรุนแรงเพราะมันไม่มีเหตุผลที่จะสู้กับพยานหลักฐานที่พระเจ้าได้เสนอจากผู้เชื่อแห่งยุคคริสตจักรซึ่งได้ผ่านการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าแล้ว

การต่อรองของชาตานในยุค 7 ปีแห่งความทุกข์เวทนาจะรวมถึงความพยายามที่จะควบคุมอาณาจักรของมันผ่านระบบการเมืองและระบบศาสนาซึ่งอยู่ภายใต้อิทธิพลของมัน มันจะระดมกำลังทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เพื่อพยายามพิสูจน์ว่ามันเท่าเทียมพระเจ้า แต่แผนการของมันจะไม่สำเร็จ จึงจะกลายเป็นความรุนแรงที่แพร่ไปทั่วทั้งโลก (วิวรณ์ 6-19)

ถึงแม้ว่าซาตานเป็นอัจฉริยะ แต่มันไม่มีเหตุผลซึ่งจะสามารถสู้กับพยานหลักฐานที่มีจากการทดสอบผู้เชื่อที่ได้เป็นพยานในคดีนี้ ความรุนแรงอันมหาศาลนี้ได้บ่งบอกถึงการพลาดที่จะได้ตอบต่อพยานหลักฐานจากฝ่ายอัยการ

การเสนอข้อสนับสนุนปิดท้ายจากพระเจ้า

การเสนอข้อสนับสนุนปิดท้ายจากฝ่ายอัยการจะเริ่มต้นด้วยการเสด็จกลับมาของโลกของพระคริสต์ เพื่อจะครองโลกเป็นเวลา 1,000 ปี พระผู้เป็นเจ้าของเราได้เสด็จกลับมาในฐานะเป็นจอมราชา และจอมเจ้านาย และจะยึดตำแหน่งเจ้าโลกจากซาตาน (สดุดี 110:1; วิวรณั 20:1-6) หลังจากซาตานถูกขังไว้ (วิวรณั 20:2-3) พระคริสต์จะทรงสร้างประเทศอิสราเอลขึ้นใหม่ แล้วจะแต่งตั้งอาณาจักรแห่งอิสราเอลให้เป็นประเทศแกนนำของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง เป็นเวลา 1,000 ปี (อิสยาห์ 5:26-30; เศคาริยาห์ 8:20-23) การที่พระองค์จะทรงเรียกและทรงนำชาวอิวูให้กลับมายังอิสราเอลจากทุกมุมของโลกเป็นการรักษาพันธสัญญาอันไม่มีเงื่อนไขที่พระองค์เคยสัญญาไว้แก่ผู้เชื่อของอิสราเอลแล้ว (ดาเนียล 9:24) ดังนั้นอิสราเอลจะเป็นพยานหลักฐานถึงความสัตย์ซื่อของพระเจ้าอีกประเด็นหนึ่ง

ยุคพันปีของพระคริสต์เป็นการสรุปข้อสนับสนุนจากฝ่ายอัยการ สภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่อันสมบูรณ์แบบบนโลกเป็นการจำลองแบบสภาพแวดล้อมและความเป็นอยู่อันสมบูรณ์แบบที่มีในจักรวาลก่อนที่ซาตานจะเสื่อมจากพระสิริของพระเจ้า ยุคพันปีนั้นจะเป็นข้อพิสูจน์ว่า ถึงแม้ว่ามนุษย์จะอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ แต่เขาจะไม่พอใจ เขาจะไม่มีทางที่จะเห็นคุณค่าและมีความสุขกับสิ่งที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่เขา นอกจากว่าเขาจะได้บังเกิดใหม่และเติบโตฝ่ายวิญญาณก่อน การเปลี่ยนสิ่งแวดล้อมให้เป็นตามใจของตนไม่สามารถแก้ไขปัญหามนุษย์เราได้ หากผู้เชื่อกิดว่าการมีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบจะกำจัดปัญหาออกจากชีวิตทั้งหมด เขาจึงจะพยายามที่จะสร้างสถานการณ์ตามใจปรารถนาของตนเสมอ แทนที่จะเรียนรู้ที่จะเผชิญและจัดการกับความทุกข์และ

ความยากลำบาก ความเย่อหยิ่งได้ปฏิเสธพระคุณของพระเจ้าและทำลายสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์อยู่ หลักการนี้ได้อธิบายว่าทำไมซาตานไม่สามารถสร้างสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบบนโลกได้

ข้อพิสูจน์ถึงการผิดพลาดของซาตานอีกข้อหนึ่งจะปรากฏด้วยข้อเท็จจริงว่ามนุษย์จะยังคงอยู่ต่อพระเจ้าในเวลาที่เขาถูกขังไว้และไม่มีอิทธิพลต่อประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ถึงแม้ว่าในยุคนั้นจะมีการสอนความจริงอย่างถูกต้อง ชัดเจน และทุกทีที่มีคนสนใจที่จะเรียน แต่ยังมีคนที่ปฏิเสธความจริง ถึงแม้ว่าพระเยซูคริสต์ผู้ทรงส่งาราคีจะทรงดำรงอยู่บนโลก และจะทรงจัดเตรียมสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบในเวลาพันปีที่พระองค์ทรงครองโลก ก็ยังมีมนุษย์บางคนที่จะปฏิเสธพระองค์ในฐานะเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเขา และจะก่อความทุกข์โศกให้กับตนเอง (เศคาริยาห์ 13:2-6) ยุคพันปีของพระคริสต์จะพิสูจน์ให้เห็นว่าสิ่งแวดล้อมไม่ได้เป็นปัจจัยในการแก้ไขปัญหาของมนุษย์ และก็ไม่สามารถนำสันติสุขที่แท้จริงมายังมนุษย์ได้

ยุคพันปีของพระคริสต์จะเผยข้อเท็จจริงว่า การแก้ไขปัญหายู่ที่ความคิด ทศนคติ และการตัดสินใจของมนุษย์เอง และไม่เกี่ยวกับสถานการณ์หรือสภาพแวดล้อมภายนอก ถึงแม้เราอาจสมมุติว่าซาตานสามารถประสบความสำเร็จในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบจริง แต่มันยังจะไม่มีทางที่มันจะทำเทียมกับพระเจ้า เพราะมีพระเจ้าเพียงผู้เดียวที่สามารถจัดเตรียมและทรงตั้งระบบที่สามารถนำความสุขและความมั่นใจ การเป็นอิสระจากระบบโลก และ ความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณภายในจิตใจของมนุษย์ ความเข้มแข็งแห่งการเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้เชื่อสามารถทนต่อความทุกข์ยากลำบากที่แสนหนัก และแปลงให้การทนทุกข์นั้นกลายเป็นพระพรที่ยิ่งใหญ่ที่สุด

เพื่อเป็นหลักฐานและข้อพิสูจน์ของฝ่ายอัยการ มีสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบ ทั้งตอนเริ่มต้นและตอนอวสานของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ ทั้งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสวนเอเดน และสิ่งที่จะเกิดขึ้นในยุคพันปีของพระคริสต์ได้แสดงว่าสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบไม่สามารถแก้ไขปัญหามนุษย์และนำสันติสุขที่แท้จริงมาถึงมนุษย์เราได้

การโต้กลับปิดท้ายของซาตาน

ข้อสนับสนุนปิดท้ายจากพระเจ้าจะชี้ให้เห็นว่าการที่ซาตานถูกขังไว้ไม่ได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติ หรือพฤติกรรมของมันแต่อย่างใด ความเย่อหยิ่งที่ฝังตัวอยู่ (ingrained arrogance) ไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปเพราะการลงโทษ เมื่อซาตานถูกปล่อยตัวจากที่ขัง มันก็จะเห็นว่า มีผู้ที่ไม่เชื่อหลายคนอยู่บนโลกด้วยสิ่งแวดล้อมที่สมบูรณ์แบบและภายใต้การครอบครองอันสมบูรณ์แบบของพระคริสต์ คนเหล่านี้เป็นผู้ที่ได้ปฏิเสธพระกิตติคุณ และปฏิเสธหลักฐานทั้งหมดที่บอกถึงพระราชกิจความรอดที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเขา คนเหล่านี้ได้เพิกเฉยหรือได้ปฏิเสธการประกาศพระกิตติคุณที่มีในหลายรูปแบบ และพวกเขาพร้อมที่จะถูกลอกหลวงโดยซาตาน

ซาตานก็จะรวบรวมผู้ที่ไม่เชื่อเหล่านี้ รวมถึงผู้เชื่อที่ปฏิเสธดำเนินชีวิตตามแผนการของพระเจ้า ใ้ก่อการปฏิวัติโลก (The Gog Revolution วิวรรณ์ 20:7-8) เหมือนกับในยุค 7ปีแห่งการทบทวนทุกข์เวทนา การโต้กลับปิดท้ายของซาตานจะมาจากการใช้ความรุนแรง ทั้งการกบฏของซาตานก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ และการปฏิวัติโลก ได้แสดงให้เห็นถึงความเสียหายที่เกิดขึ้นเพราะความเย่อหยิ่ง

ซาตานไม่มีข้อพิสูจน์ นอกจากความรุนแรง การปฏิวัติโลกเป็นการแสดงว่า มันแพ้แล้วเพราะว่ามันไม่มีแผนการหรือการแก้ไขปัญหาที่มีเหตุผล ซาตานไม่มีข้อแก้ตัวใดๆทั้งสิ้น ความผิดของมันจะถูกยืนยัน พร้อมกับทูตสวรรค์และมนุษย์ทุกคนที่ได้ใช้ความคิดเสรีที่จะกบฏต่อพระเจ้า พระเจ้าจะปราบการกบฏของซาตานครั้งสุดท้ายนี้ ซึ่งก็เป็นการจบลงของประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (วิวรรณ์ 20:9; 21:1)

คำตัดสินสุดท้าย

หลังจากคดีอุทธรณ์อันยาวนานและยุติธรรมได้จบลงแล้ว พระเจ้าจะแถลงคำตัดสินว่า การอุทธรณ์จากซาตานไม่ผ่าน แล้วพระองค์จะทรงพิพากษาลงโทษซาตานตามการ

ตัดสินของคดีดั้งเดิมที่ได้ตัดสินตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์ (มัทธิว 25:41) ซาตานและทูตสวรรค์ที่อยู่ฝ่ายเดียวกับมันจะถูกโยนลงไปนบึงไฟนรก (วิวรรณ์ 20:10-15) แล้วพระเยซูคริสต์จะทรงดำเนินการพิพากษาแห่งพระที่นั่งใหญ่สีขาว (วิวรรณ์ 20:11-14) ซึ่งที่นั่นมนุษย์ทุกคนที่ไม่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์จะถูกรับขึ้นมาจากความตายเพื่อที่จะฟังคำตัดสิน แล้วก็ถูกพิพากษาลงโทษในบึงไฟนรก (วิวรรณ์ 20:9; 21:1ก)

ณ พระที่นั่งสีขาวนั้น ผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์จะ *ไม่* ถูกพิพากษาลงโทษเพราะบาปของเขา เพราะว่าพระเยซูคริสต์ทรงถูกพิพากษาลงโทษบนไม้กางเขนเพราะบาปของโลกแล้ว แต่พระเยซูคริสต์ ในฐานะเป็นผู้พิพากษา จะทรงพิพากษาลงโทษพวกเขาทั้งหลาย เพราะการที่เขาได้ปฏิเสธที่จะเชื่อในพระองค์ และในพระราชกิจความรอดที่พระองค์ทรงกระทำบนไม้กางเขน (ยอห์น 16:8,9) ในคดีการตัดสินผู้ที่ไม่เชื่อนั้น พวกเขาจะอาศัยการกระทำดีของตนเองเพื่อพ้อพระทัยพระเจ้า แต่มีเพียงการทรงไถ่บาปของพระเยซูคริสต์ที่เป็นที่ยอมรับของพระเจ้า การกระทำดีของผู้ไม่เชื่อ “ที่จารึกไว้ในหนังสือเหล่านั้น ตามที่เขาได้กระทำ” จะถูกพิพากษาว่า “ไม่ดีพอ” ความชอบธรรมอันไม่สมบูรณ์ของมนุษย์ไม่สามารถนำมาชดเชยให้มีความสัมพันธ์กับความชอบธรรมของพระเจ้าได้ ดังนั้น ผู้ไม่เชื่อไม่สามารถอยู่กับพระเจ้า ความชอบธรรมของพระเจ้าต้องได้ปฏิเสธผู้ที่ไม่ชอบธรรม และเป็นเหตุทำให้ความยุติธรรมของพระองค์ต้องพิพากษาลงโทษผู้นั้น ผู้ไม่เชื่อจึงจำเป็นต้องถูกโยนลงไปนบึงไฟนรก โดยถูกแยกออกจากพระเจ้าเป็นชั่วนิรันดร์ (วิวรรณ์ 20:12ข-15) หลังจากนั้น จักรวาลจะถูกเผาไปด้วยไฟ (2 เปโตร 3:10; วิวรรณ์ 21:1) แล้วพระองค์จะทรงสร้างสวรรค์ใหม่ โลกใหม่ และนครเยรูซาเล็มใหม่ให้เป็นเมืองหลวงของโลกตลอดไปเป็นนิรันดร์ (วิวรรณ์ 21:1-2)

การสรุปประวัติศาสตร์ของมนุษย์ในบริบทคดีศาลแห่งสวรรค์นี้ เป็นเบื้องหลังของการเข้าใจการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า

การทดสอบผ่านการถามคำถามจากซาตาน

ถึงแม้ว่าซาตานครองโลก แต่มันไม่ได้บังคับความคิดเสรีในการตัดสินใจของมนุษย์ พระคัมภีร์ได้รับรองถึงความคิดเสรีในการตัดสินใจของมนุษย์ผ่านการประกาศว่า ประเสริฐ เพราะฉะนั้น ซาตานพยายามล่อลวงมนุษย์ ไม่ให้เชื่อในพระคริสต์ (2 โครินธ์ 4:3-4) นอกจากนี้มันพยายามไม่ให้ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์แล้วได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ และหากพลาดในสองประเด็นนี้แล้ว ก็ยังจะทำทุกอย่างที่จะทำให้ผู้ที่เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว ได้เสียความเชื่อถือนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเสนาคนนั้นเป็นหลักฐานฝ่ายอัยการในคดีอุทธรณ์ของซาตาน

ผู้ที่เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้วเป็นพยานฝ่ายอัยการ เขาเป็นข้อสนับสนุนอีกข้อหนึ่งถึงพระคุณของพระเจ้า และเป็นข้อพิสูจน์ว่าทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมไว้ นั้นสามารถนำผู้เชื่อผู้ช่วยชนะเหนือกว่าอุปสรรคทั้งหลายที่เขาจะต้องประสบในการก้าวหน้าฝ่ายวิญญาณของเขา เมื่อพระเจ้าทรงเสนาคนนั้นเป็นหลักฐานแล้ว ซาตานก็มีสิทธิ์ที่จะถามคำถาม (cross-examine) เขา มันใช้ความกดดันและการทนทุกข์เพื่อพยายามให้ผู้เชื่อล้มเหลวโดยละทิ้งทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงประทานให้ หลังจากผู้เชื่อได้เติบโตแล้ว เขาก็จะต้องทนกับความทุกข์อย่างหนักที่สุดเท่าที่เขาจะเผชิญในชีวิต เนื่องจากไม่มีผู้เชื่อสามารถผ่านการทดสอบประเภทนี้ได้โดยปราศจากความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณ การทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้านี้ไว้เฉพาะผู้เชื่อที่โตสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณแล้ว

มีการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าทั้งสองประเภท ผู้เชื่อบางคนต้องรับการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับแผนการของพระเจ้า บางคนก็รับการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ในชีวิต ซึ่งพระเจ้า ไม่ใช่ผู้เชื่อ จะเป็นผู้ที่ทรงตัดสินใจว่าผู้เชื่อจะต้องได้รับการทดสอบประเภทใด

ทั้งสองประเภทของการทดสอบในฐานะเป็นพยานมีสามขั้นตอน ซึ่งผู้เชื่ออาจต้องเผชิญอย่างต่อเนื่อง หรืออาจมาเป็นระยะเวลาที่ห่างออกไปหลายๆปี ผู้เชื่อคนนี้อาจผ่านการทดสอบทั้งสามขั้นตอนในเวลาเดียวกันและในครั้งแรกทีเดียว หรืออาจผ่านขั้นที่ 1 หรือที่ 2 ก่อนที่จะพลาดไป อย่างไรก็ตาม หากเขาได้ตั้งต้นใหม่ทันที เขาจะไม่เสียแรงเคลื่อนไหว เขาจะรักษาคำแห่งฝ่ายวิญญาณไว้ได้ แล้วเขาจะพร้อมที่จะรับโอกาสต่อไป ซึ่งอาจจะมาในทันทีก็ได้

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงได้รับการทดสอบในฐานะเป็นพยานเมื่อพระองค์ทรงได้เริ่มต้นพันธกิจ 3 ปีในการสั่งสอนและการประกาศ เป็นการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับความสัตย์ซื่อต่อแผนการของพระเจ้า การรับการทดสอบของพระองค์นั้นสามารถแบ่งออกเป็นสามประเภทที่เกี่ยวข้องกัน ได้แก่

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ (มัทธิว 4:1-4)
2. พระคำของพระเจ้า (มัทธิว 4:5-7)
3. แผนการของพระเจ้า (มัทธิว 4:8-10)

โยบเป็นตัวอย่างของผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณแล้ว ซึ่งได้รับการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ส่วนตัวในชีวิต โยบได้เผชิญการทดสอบสามประเภทดังนี้ คือ

1. การเสียความเจริญรุ่งเรือง (โยบบทที่ 1)
2. การเสียสุขภาพ (โยบ 2:1-10)
3. การเสียเพื่อน (เริ่มตั้งแต่ โยบ 2:11)

โดยทั่วไป ซาตานเป็นผู้ปฏิบัติการทดสอบต่อผู้เชื่อ พระเจ้าทรงควบคุมไม่ให้ซาตานทำสิ่งอันไม่เป็นธรรมต่อพยาน เช่น พระองค์ทรงห้ามไม่ให้ซาตานเอาชีวิตของพยานไป (โยบ 1:12; 2:6) แต่นอกจากการฆาตกรรม พญามารได้รับอนุญาตอย่างกว้างขวางในการ

ทดสอบพยานของพระเจ้า อย่างไรก็ตาม ความเจ็บโตฝ่ายวิญญาณทำให้ผู้เชื่อสามารถทนความทุกข์นั้นได้ (1 โครินธ์ 10:13) ซาดานสามารถนำความทุกข์ทรมานอันแสนหนักมาถึงผู้เชื่อ แต่เราสามารถมีความมั่นใจและรับการหนุนใจจากความจริงว่าพระเจ้าทรงตั้งกฎกติกาให้แล้ว และพระเจ้าเป็นผู้ที่ควบคุมสถานการณ์จากตำแหน่งที่สูงที่สุด

การทดสอบความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ในฐานะเป็นพยาน

การเจ็บโตฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์

จากการอยู่ภายใต้วงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงพัฒนาก้าวหน้าผ่านทุกขั้นตอนของการเจ็บโตฝ่ายวิญญาณ และมาถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่ (ลูกา 2:40) การที่พระองค์ได้รับความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน และการเป็นอิสระจากระบบโลก (โดยเน้นความรักส่วนตัวที่พระองค์ทรงมีต่อพระเจ้า และความรักอันไม่ส่วนตัวที่พระองค์ทรงมีต่อมนุษยชาติ) ได้อธิบายอยู่ใน ลูกา 2:52

พระเยซูก็ได้จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา [การก้าวหน้าภายในประตู่ที่ 4 แห่งวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า] ในด้านร่างกาย และเป็นที่ชอบจำเพาะพระเจ้า [ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้า ณ ประตู่ที่ 5] และต่อหน้าคนทั้งปวงด้วย [ความรักอันไม่ส่วนตัวต่อเพื่อนมนุษย์ ณ ประตู่ที่ 6] (ลูกา 2:52)

ความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณของความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้รับการรับรองในพระธรรมยอห์น

พระวาตะ [พระเจ้าผู้ทรงดำรงเป็นนิจ] ได้ทรงสภาพของเนื้อหนัง [พระเยซูคริสต์ในฐานะทรงเป็นพระเจ้าทรงสมบูรณ์แบบ และมนุษย์ทรงสมบูรณ์แบบ (hypostatic union)] และทรงอยู่ท่ามกลางเรา และเราทั้งหลายได้เห็นสง่าราศีของพระองค์ คือสง่าราศีอันสมกับพระบุตรองค์เดียวที่บังเกิดจากพระบิดา บริบูรณ์ด้วยพระคุณและความจริง (ยอห์น 1:14)

มัทธิวบทที่ 4 ได้บันทึกการทดสอบของพระเยซูคริสต์ ซึ่งเกิดขึ้นหลังจากการรับบัพติศมาของพระองค์ เป็นการประกาศการเริ่มต้นพันธกิจต่อสาธารณชน พระองค์ทรงใช้เวลา 30 ปีในการเตรียมพันธกิจ 3 ปี เมื่อถึงเวลานี้ เป็นการเริ่มต้นการปฏิบัติแผนการของพระบิดา ซึ่งจะจบท้ายด้วยการทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน การฝังพระศพ การทรงเป็นขึ้นจากความตาย การทรงเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ และการทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา บริบทของพระธรรมมัทธิวบ่งบอกว่าพันธกิจของพระเยซูคริสต์ได้เปลี่ยนจากพันธกิจปิดตัว ให้เป็นพันธกิจต่อสาธารณชน (public ministry)

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงสำแดงถึงการจำนนต่อแผนการของพระบิดา โดยพระองค์ทรงยอมที่จะรับบัพติศมาด้วยน้ำโดยยอห์น ผู้ซึ่งป่าวประกาศการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์ (มัทธิว 3:13-15) ถึงแม้ว่ายอห์นได้ให้บัพติศมาด้วยน้ำแก่คนเป็นอันมาก แต่การให้บัพติศมาแก่พระคริสต์เป็นเหตุการณ์เฉพาะ การจุ่มลงในน้ำได้เล็งถึงการที่พระองค์จะทรงจำนนต่อแผนการที่พระบิดาทรงตั้งไว้ เป็นแผนการที่ไม่มีใครนอกจากพระเยซูคริสต์ผู้บริสุทธิ์ซึ่งสามารถทำให้สำเร็จได้ การที่พระคริสต์ทรงประกาศการทรงจำนนต่อแผนการของพระบิดาด้วยการบัพติศมานั้น ได้รับการรับรองจากพระบิดาเอง

และคูเถิด มีพระสุรเสียงตรัสจากฟ้าสวรรค์ว่า ‘ท่านผู้นี้เป็นบุตรที่รักของเรา เราชอบใจท่านมาก’ (มัทธิว 3:17)

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ได้ทรงใช้วงฤทธิ์เดชของพระเจ้า และทรงเติบโตขึ้นตามขั้นตอน พันธกิจเปิดตัวของพระองค์ทรงเริ่มต้นด้วยการทดสอบจากซาตานในถิ่นทุรกันดาร

ครั้งนั้น พระวิญญาณทรงนำพระเยซู [พระนามแห่งความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์] เข้าไปในถิ่นทุรกันดาร เพื่อพญามารจะได้มาทดลอง (มัทธิว 4:1)

ผู้เชื่อทุกคนสามารถรับบทเรียนจากคำแรกที่เราได้พบในมัทธิว 4:1 “ครั้งนั้น” (then หรือควรแปลว่า ‘ต่อจากนั้น’) เป็นการบอกว่าการถูกทดสอบเป็นเรื่องแรกที่พระองค์ทรงพบหลังจากพันธกิจของพระคริสต์ได้เริ่มต้น ไม่มีผู้เชื่อคนใดที่มีคุณสมบัติที่จะรับใช้พระเจ้าในระดับสูง หรือในการเผชิญการทดสอบ จนกว่าเขาจะได้ก้าวหน้าถึงความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณก่อน

ยิ่งผู้เชื่อได้เติบโตขึ้น เขาก็สามารถรับใช้พระเจ้าอย่างมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น แต่มีความกระตือรือร้นที่จะรับใช้พระเจ้าไม่ได้หมายความว่าคริสเตียนพร้อมที่จะรับใช้พระองค์ ทั้งคริสเตียนใหม่ และผู้เชื่อที่เติบโตแล้วสามารถรื้อร่นที่จะรับใช้พระเจ้า และแม้เป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระคริสต์แต่เคร่งครัดกับศาสนาอาจกระตือรือร้นที่จะ“รับใช้พระเจ้า” ผมต้องการอธิบายหลักการนี้ ไม่ใช่เพื่อห้ามผู้เชื่อที่ยังไม่เติบโตไม่ให้รับใช้พระเจ้า เพราะเขาควรที่จะประกาศพระกิตติคุณแก่ครอบครัวและคนใกล้ตัวอยู่แล้ว แต่หลักการข้อนี้เป็นสิ่งผลักดันให้เตรียมพร้อมที่จะรับใช้พระเจ้าอย่างมีประสิทธิภาพ

ชีวิตคริสเตียนได้เริ่มต้นด้วยการเติบโตฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่ด้วยการรับใช้พระเจ้า ประสิทธิภาพในการรับใช้พระองค์จะดีขึ้นเมื่อผู้เชื่อได้รับการเร่งการเติบโตของเขาผ่านการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร

มีทั้ง 3 บุคคลที่เข้ามามีส่วนในการทดสอบของพระเยซูคริสต์ ได้แก่ ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ และ ซาตาน ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ทรงอาศัยอยู่ภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะฉะนั้น พระองค์ทรงได้รับการประกอบด้วยพระ

วิญญาณบริสุทธิ์เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงได้รับตั้งแต่ประสูติ พระเยซูทรงได้รับการทรงนำและการทรงคำจูนจากพระวิญญาณ เช่นเดียวกับที่ผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณแล้วได้รับบุคคลที่ 3 คือซาตาน ผู้ที่รับหน้าที่เป็นทนายฝ่ายจำเลยในคดีอุทธรณ์ ถึงแม้ว่าความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์จะทรงรับการทรงนำให้เสด็จเข้าถิ่นทุรกันดาร โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ซาตานเป็นผู้เตรียมและผู้ปฏิบัติการทดสอบต่อพระเยซูคริสต์

พระองค์ทรงเตรียมตัวเข้าการทดสอบด้วยการอดอาหาร

และเมื่อพระองค์ทรงอดพระกระยาหารสี่สิบวันสี่สิบคืนแล้ว ภายหลังพระองค์ก็ทรงอยากพระกระยาหาร (มัทธิว 4:2)

หลังจาก 40 วันพระองค์ทรง “อยากพระกระยาหาร” มาก ด้วยสภาพนี้ พระองค์จึงได้เริ่มการทดสอบของพระองค์

ขั้นตอนแรกแห่งการทดสอบในฐานะเป็นพยานของพระเยซูคริสต์

การทดสอบของพระองค์ได้แบ่งออกเป็นสามขั้นตอน ขั้นตอนแรกของการทดสอบได้โจมตีความสัมพันธ์ที่พระองค์ทรงมีต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อผู้ทดลองมาหาพระองค์ มันก็พูดว่า “ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้า จงสั่งก้อนหินเหล่านี้ให้กลายเป็นพระกระยาหาร (มัทธิว 4:3)

ซาตานเชี่ยวชาญในวิชาศาสนศาสตร์ มันมีเป้าหมายที่จะยกย่องตัวเอง และต่อต้านพระเจ้า ซาตานจึงรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งทำให้มันเข้าใจแผนการของพระเจ้าอย่างดี ซาตานจึงเข้าหาพระเยซูด้วยความจริงจากหลักคำสอนพระคัมภีร์ สุดท้ายก็เสนอการสรุปที่เพี้ยนไป เป็นกลอุบายที่ใช้เพื่อพยายามให้พระเยซูพลาด

เมื่อซาตานมาหาพระคริสต์ในถิ่นทุรกันดาร พระองค์ทรงถือพระนามแห่งราชวงศ์ของพระเจ้าใน 2 ตำแหน่งรวมกัน “พระบุตรของพระเจ้า” เป็นพระนามที่พระองค์ทรงดำรงตำแหน่งตั้งแต่อดีตกาล เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าตลอดมา ตรีเอกานุภาพทรงเป็นพระบรมวงศ์แรกของพระองค์ พระนามที่ 2 “บุตรของดาวิด” เป็นพระนามที่พระคริสต์ทรงได้รับ ณ ขณะเวลาที่ความเป็นมนุษย์ของพระองค์ทรงบังเกิดโดยหญิงพรหมจารี เป็นการที่พระองค์ทรงเข้าสู่ราชวงศ์แห่งกษัตริย์ดาวิด และ หลังจากพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากความตายและทรงประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา พระองค์ทรงรับพระนามแห่งราชวงศ์ของพระเจ้าพระนามที่สาม คือ “จอมราชาและจอมเจ้านาย” และ “ดาวประจำรุ่งอันสุกใส” นี่คือพระนามที่ 3 ของพระคริสต์ โดยผู้เชื่อในยุคคริสตจักรเป็นรัชทายาทแห่งพระบรมวงศ์ที่สามของพระองค์

ซาตานรู้จักเรื่องเกี่ยวกับราชวงศ์ของทั้งความเป็นมนุษย์ และความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ จึงได้เข้าหาพระเยซูคริสต์อย่างใจกล้าและหน้าด้าน มันพยายามใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นอาวุธในการโจมตีพระองค์ที่จุดอ่อน คือที่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ซาตานต้องการที่จะทำให้ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ได้กระทำบาปก่อนที่มันเองจะต้องแพ้เพราะไม้กางเขน

เนื่องจากซาตานไม่สามารถทดลอง (ล่อลวง) พระเจ้าให้หลง มันจึงพยายามทดลองความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ แต่ยังคงต้องทำให้พระเยซูอ่อนลงโดยมันใช้วิธียกยอพระองค์ก่อน ซาตานได้ทำอย่างนี้ด้วยการพูดถึงความเป็นมนุษย์ของพระองค์โดยใช้พระนามที่มีไว้เรียกความเป็นพระเจ้าของพระองค์ จากนั้น มันได้เสนอต่อความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์อย่างกล้าหาญว่าพระองค์ควรใช้ความเป็นพระเจ้าของพระองค์ (deity) ที่จะกระทำการอัศจรรย์เพื่อบรรเทาความหิวกระหาย การเสกก้อนหินให้เป็นอาหารเป็นเรื่องง่ายสำหรับความเป็นพระเจ้าของพระองค์ เนื่องจากความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์กำลังรักษาบารุงจักรวาลไว้ในเวลานั้น (โคโลสี 1:17; ฮีบรู 1:3) แต่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซู

คริสต์ไม่สามารถใช้การอัศจรรย์เพื่อเป็นผลประโยชน์ของพระองค์เอง มิฉะนั้นก็จะขัดแย้งกับแผนการของพระเจ้าสำหรับชีวิตของพระเยซูคริสต์

พระบิดาทรงสถาปนาแผนการพิเศษซึ่งคำนวณชีวิตของความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ในเวลา 33 ปีที่พระองค์ทรงดำรงอยู่บนโลก จากภายใต้การประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูคริสต์สามารถประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณนำมาใช้ในการแก้ไขปัญหาส่วนตัวของพระองค์ พระเยซูคริสต์ไม่สามารถใช้พระลักษณะแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์เพื่อผลประโยชน์ของพระองค์เอง หรือในการคำนวณ หรือการที่จะยกย่องความเป็นมนุษย์ของพระองค์ เป็นแผนการซึ่งพระคริสต์ทรงตกลงกับพระบิดาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่อดีตกาลแล้ว นี่คือ หลักคำสอนพระคัมภีร์ เกี่ยวกับ kenosis⁷²

ซาตานพยายามให้พระเยซูทรงกระทำสิ่งเดียว คือ ใช้ฤทธิ์เดชของพระองค์ในทางที่ขัดแย้งกับแผนการของพระบิดา ซึ่งจะเป็นการพิสูจน์ว่าพระเยซูไม่สามารถอาศัยการทรงจัดเตรียมของพระบิดา อนึ่ง ในอีกแง่มุมหนึ่ง เราก็เห็นว่าพระผู้เป็นเจ้าของเรากำลังบุกเบิกและพิสูจน์ชีวิตฝ่ายวิญญาณซึ่งพระเจ้าจะทรงประทานให้แก่ผู้เชื่อในยุคคริสตจักรต่อมา

เสกก้อนหินกลายเป็นขนมปังหรือไม่? ฤทธิ์เดชของพระองค์สามารถเสกทั้งภูเขาใหญ่ให้กลายเป็นขนมปังปังใส่แยมก็ได้! อย่างไรก็ตาม หากพระคริสต์ทรงกระทำเช่นนี้จริง ก็เป็นการประนีประนอมหน้าที่ของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์จากภายใต้พันธกิจแห่งการคำนวณของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (the sustaining ministry of the Holy Spirit)

ขั้นตอนแรกในการทดสอบของพระเยซูคริสต์ได้สอนเราว่าการอัศจรรย์ไม่ได้เป็นวิธีการแก้ไขปัญหาที่แท้จริง หลักการนี้เป็นจริงในทุกประเภทของการทนทุกข์ มันเป็นเรื่องง่ายมากสำหรับพระเจ้าที่จะกระทำการอัศจรรย์ เพราะไม่ต้องอาศัยการเชื่อฟังหรือ

72. คำว่า kenosis (แปลว่า ‘ทำให้ว่างเปล่า’) เป็นศัพท์ทางศาสนาสาสตร์ซึ่งอธิบายถึงการที่พระเยซูคริสต์ทรงยอมจำนนต่ออำนาจพระทัยของพระบิดา อ่านเพิ่มเติมในหนังสือ *Christian Integrity* หน้า 182-85

การตอบสนองจากความคิดเสรีในการตัดสินใจของมนุษย์ การแสดงการปฎิหาริย์และปรากฏการณ์เหนือธรรมชาติไม่ได้บรรลุจุดประสงค์ของการทดสอบในฐานะเป็นพยาน การอัศจรรย์อาศัยฤทธาณภาพจากพระเจ้าเท่านั้น แต่การทดสอบในฐานะเป็นพยานได้เข้าถึงการใช้ความคิดเสรีในการตัดสินใจ ว่าผู้เชื่อจะใช้ หรือจะปฏิเสธทฤษฎีการฝ่ายวิญญาณที่พระเจ้าทรงเตรียมไว้ด้วยพระองค์

ประเด็นสำคัญในการรับการทดสอบคือ

1. ผู้เชื่อที่โตแล้วจะยังพึ่งอาศัยทฤษฎีการฝ่ายวิญญาณหรือไม่?
2. ทฤษฎีการฝ่ายวิญญาณนี้จะช่วยเขาในเวลาทนทุกข์ทรมานอย่างไรที่สุดหรือไม่?

การทดลองพระทัยให้เสกก่อนหินให้เป็นขนมปังเป็นการล่อลวงให้หลงเฉพาะพระเยซูคริสต์ มนุษย์ไม่ได้รับการทดลองใจอย่างนี้เพราะเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้สำหรับมนุษย์อยู่แล้ว แท้ที่จริงแล้ว ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ก็ทรงกระทำไม่ได้เช่นกัน เพราะฤทธิ์เดชในการเสกก่อนหินให้เป็นขนมปังต้องมาจากความเป็นพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ การอัศจรรย์ที่พระเยซูได้ทรงกระทำในการแสดงให้ประชาชนเชื่อว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมสสิยาห์ได้มาจากความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ (ยอห์น 2:1-11) นอกจากเหตุการณ์นั้น พระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์ผ่านฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นตามแผนการของพระบิดา (มัทธิว 21:28; ลูกา 4:14-15, 17-18, 21)

ถึงแม้ว่า ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์เกือบจะล้มลงด้วยความหิวกระหาย แต่พระองค์ไม่ได้ตกพระทัยและพยายามริบหาวิธีแก้ไขปัญหาคตามพระทัยของพระองค์เอง พระองค์ทรงได้รับการคำจุนจากการทรงจัดเตรียมจากพระเจ้า ผู้ซึ่งเตรียมปัจจัยสำคัญไว้สำหรับพระเยซูคริสต์ เช่นเดียวกับที่พระเจ้าทรงจัดเตรียมให้แก่ผู้เชื่อทุกคน การทรงจัดเตรียมปัจจัยสำคัญนั้น (logistical grace) ได้แก้ไขปัญหาคความหิวกระหายฉับใด วงฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้แก้ไขปัญหาคการทดสอบที่พระเยซูคริสต์กำลังรับจากมารซาตานฉับนั้น วงฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่พระเยซูคริสต์ดำเนินชีวิตอยู่เป็นวงฤทธิ์เดชฉับฉับ ด้วยว่า

พระองค์ได้รับการประกอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับการทรงนำจากความจริงแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ เนื่องจากพระบิดาทรงจัดเตรียมทฤษฎีการฝ่ายวิญญาณอย่างสมบูรณ์แบบสำหรับความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ พระบุตรของพระเจ้าจึงสามารถจำกัดการใช้ฤทธิ์เดชแห่งความเป็นพระเจ้าของพระองค์เอง เพื่อที่จะกระทำตามแผนการของพระบิดา ทฤษฎีการฝ่ายวิญญาณเหล่านี้เป็นอันเดียวกันกับผู้เชื่อในพระคริสต์ได้รับภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เป็นการทรงจัดเตรียมไว้สำหรับผู้เชื่อทุกคนในยุคคริสตจักร

ชัยชนะของพระคริสต์ในการทดสอบขั้นต้นแรก

พระเยซูคริสต์ทรงตรัสตอบซาตานด้วยข้อพระคัมภีร์ข้อหนึ่ง เพราะฤทธิ์เดชของหลักคำสอนพระคัมภีร์ยิ่งใหญ่กว่าการอัศจรรย์ใดๆ หลักคำสอนพระคัมภีร์มีฤทธิ์เดชมากยิ่งขึ้นกว่าที่มนุษย์จะสามารถคิดหรือพรรณนาได้ เราต้องต่อสู้กับศัตรูที่ตามองไม่เห็น กับระบบที่ซาตานตั้งขึ้นมา และกับความเป็นอัจฉริยะบุคคลชั่วร้ายที่เก่งกว่ามนุษย์นับเป็นหลายๆ เท่า อย่างไรก็ตาม เราได้รับฤทธิ์เดชซึ่งทรงพลังมากกว่าอนุภาพทั้งหลายของทูตสวรรค์ชั่วร้ายในจักรวาล พระเยซูคริสต์จึงได้โต้ตอบซาตานด้วยการตอบสั้นๆ และตรงประเด็น

ฝ่ายพระองค์ตรัสตอบว่า มีพระคัมภีร์เขียนไว้ว่า ‘มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวหามิได้ แต่บำรุงด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’ (มัทธิว 4:4)

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงจัดการต่อการทดสอบครั้งแรกนี้ด้วยหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งพระองค์ได้สะสมไว้ในจิตใจของพระองค์ ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงรู้จักฤทธิ์เดชในการประยุกต์พระคำของพระเจ้ามาใช้ พระองค์ไม่ได้ตรัสกับก้อนหิน แต่ทรงตรัสตอบซาตานแทน โดยอ้างข้อหนึ่งจากพระธรรมเฉลยธรรมบัญญัติ ซึ่ง

เป็นหลักการที่อธิบายการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณของชาวอิสราเอล พระเยซูคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าแห่งอิสราเอล และจะทรงเสด็จกลับมาเป็นกษัตริย์ของชนชาติยิวในยุคพันปีของพระองค์ ชาตานได้อ้างถึงตำแหน่งที่พระคริสต์ทรงดำรงในตรีเอกานุภาพ แต่พระองค์ทรงตอบมันจากตำแหน่งที่พระองค์ทรงดำรงตำแหน่งในราชวงศ์ของดาวิด คือราชวงศ์ตามเชื้อสายยิวของพระองค์ พระองค์ทรงตอบจากเฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 จากเซฟตัวจินท์

พระองค์ทรงกระทำให้ท่านถ่อมใจ [ในการที่พระเจ้าทรงกระทำต่อชนชาติอิสราเอลในฐานะเป็นประเทศแกนนำของพระเจ้า] และปล่อยท่านให้หิว และเลี้ยงท่านด้วยมานา [อาหารที่สมบูรณ์แบบ] ซึ่งท่านเองหรือบรรพบุรุษของท่านก็ไม่ทราบว่าเป็นอะไร เพื่อพระองค์จะทรงสอนท่าน [อาหารนั้นไม่ได้เป็นเพียงอาหารฝ่ายร่างกาย แต่เป็นเครื่องมือในการสอน ก็ถือว่าเป็นอาหารฝ่ายวิญญาณ] ว่า มนุษย์จะบำรุงชีวิตด้วยอาหารสิ่งเดียวก็หาไม่ได้ แต่มนุษย์จะมีชีวิตอยู่ได้ด้วยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า

(เฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 แปลจาก เซฟตัวจินท์)*

ในทุกกรณีที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้เกิดการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร พระองค์ก็จะทรงจัดเตรียมการแก้ไขเสมอ ชาวยิวนับสองล้านคนต้องได้รับการทดสอบผ่านความหิวกระหายในถิ่นทุรกันดาร เขาอยู่ที่นั่นอย่างหมดหวัง และไม่สามารถทำอะไรได้เพื่อจะบรรเทาความหิวของพวกเขา เช่นเดียวกับผู้เชื่อในปัจจุบันจะทำอะไรไม่ได้นอกจากพึ่งพระเจ้าในเวลาที่เขาต้องทนกับการทดสอบเพื่อเป็นพระพร (2 โครินธ์ 12:9-10) พระเจ้าทรงโปรดประทานมานาแก่ชาวยิวอย่างสัตย์ซื่อเป็นเวลา 40 ปี (อพยพ บทที่ 16) อย่างไรก็ตาม อาหารนั้นไม่ใช่การทรงจัดเตรียมที่สำคัญที่สุดจากพระเจ้า พระเจ้าทรงจัดเตรียมปัจจัย

* (Septuagint) คือพระคัมภีร์เดิมฉบับแปลจากภาษาฮีบรูเป็นภาษากรีก ซึ่งเป็นการแปลที่นำยกย่อง เป็นผลงานของผู้เชี่ยวชาญภาษาในเมืองอเล็กซานเดรีย ในศตวรรษที่ 3 ก่อนคริสตกาล

สำคัญด้วยพระคุณ (logistical grace) ตามพระสัญญาของพระองค์หลายข้อในพระคัมภีร์ตราบใดที่พระองค์ทรงปรารถนาให้ผู้เชื่อยังมีชีวิตอยู่บนโลก พระองค์ก็จะทรงประทานอาหารฝ่ายร่างกายให้ การเก็บมานาทุกวันเป็นการสอนให้รู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์เกี่ยวกับการทรงจัดเตรียมปัจจัยสำคัญ (อพยพ 16:14-36) ดังนั้น การได้รับประโยชน์จากอาหารฝ่ายวิญญาณนั้นยิ่งสำคัญกว่าการได้รับประโยชน์จากอาหารฝ่ายร่างกาย อาหารเป็นสิ่งจำเป็นในการบำรุงชีวิตบนโลก แต่จุดประสงค์ที่สำคัญที่สุดของอาหารคือให้ผู้เชื่อมีชีวิตฝ่ายร่างกายเพื่อจะสามารถพัฒนาก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณ

ชัยชนะเหนือกว่าการทนทุกข์ทุกประเภทได้สัมพัทธ์ด้วยพระคำของพระเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงได้รับความแข็งแกร่งพอที่จะชนะซาตาน จากพระคำของพระเจ้า และจากการดำเนินในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า ในชัยชนะนั้น พระองค์ทรงให้หลักคำสอนพระคัมภีร์เป็นสิ่งสำคัญกว่าประสบการณ์ สำคัญกว่าอารมณ์ และสำคัญกว่าสถานการณ์ พระองค์ไม่ได้คำว่าซาตาน หรือสะใจที่สามารถจัดการโกหกของซาตานได้ พระองค์ไม่ได้แสดงความโกรธ ถือว่าตนเอง หรือเสียอารมณ์ พระองค์ไม่จำเป็นต้องพิสูจนอะไร เพียงแต่ต้องพึ่งอาศัยหลักคำสอนพระคัมภีร์ ในการกล่าวตอบด้วยความจริง

ขั้นตอนที่สองของการทดสอบพระเยซูคริสต์

ซาตานได้รับอนุญาตที่จะเลือกสถานที่ปฏิบัติการทดสอบขั้นตอนที่สอง

แล้วพญามารก็นำพระองค์ขึ้นไปยังนครบริสุทธิ [เยรูซาเล็ม] และทำให้พระองค์ประทับที่ยอดหลังคาพระวิหาร (มัทธิว 4:5)

จุดสูงสุดของพระวิหารมีชื่อว่า “ระเบียงของเฮโรด” ตั้งอยู่บนหน้าผาสูง 150 เมตร ซึ่งข้างหลังเป็นพื้นที่หินที่เรียกว่า หุบเขาจิดโรน การทดสอบครั้งที่สองทำให้พระองค์ต้องยืนอยู่ที่นั่น

แล้ว [ซาตาน] ทูลพระองค์ว่า ถ้าท่านเป็นพระบุตรของพระเจ้าจริง จงโจนลงไปเถิด เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า ‘พระองค์จะรับสั่งให้เหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน และเหล่าทูตสวรรค์จะเอามือประคองชูท่านไว้ เพื่อไม่ให้เท้าของท่านกระแทกหิน’ (มัทธิว 4:6)

หากตกลงจากความสูงขนาดนั้นก็ต้องเสียชีวิตอย่างแน่นอน แต่คราวนี้พระเยซูคริสต์จะทรงตรัสตอบกลับอย่างไรดี เพราะซาตานเองกำลังใช้วิธีเดียวกันกับที่พระเยซูทรงใช้เพื่อชนะซาตานในการทดสอบขึ้นตอนแรกไปแล้ว ซาตานกล่าวว่า “เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า” แล้วเอาข้อพระคัมภีร์มาอ้าง เราได้เห็นฤทธิ์เดชแห่งพระคำของพระเจ้าในชัยชนะของพระเยซูคริสต์ในการทดสอบขึ้นตอนแรก แต่ตอนนี้ ซาตานพยายามโจมตีพระคริสต์โดยใช้พระคำเช่นเดียวกัน

ปัญหาในที่นี้คือ ซาตานได้อ้างถึงหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่แท้จริง แต่ตัดบรรทัดหนึ่งออกไปจากบทที่อ้างถึงนั้น และนำหลักการพระคัมภีร์นี้มาใช้ในบริบทที่ผิด ด้วยวิธีนี้ซาตานได้ทำข้อสรุปที่อาจดูว่าถูกต้องสมควร ซึ่งก็ไม่ใช่

ซาตานได้ท้วงส่วนหนึ่งจากพระธรรมสดุดีบทที่ 91 เป็นบทเพลงที่เกี่ยวกับความรอดนี้คือกลอุบายที่หลักแหลม เพราะซาตานเลือกใช้บทเพลงที่เกี่ยวกับพระคริสต์เอง เป็นบทพระคำซึ่งโมเสสเองเป็นผู้เขียน คือผู้เขียนที่พระคริสต์เพิ่งอ้างจากเฉลยธรรมบัญญัติ 8:3 ต่อไปเป็นบริบทส่วนที่เกี่ยวข้อง

โอพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นที่ลี้ภัยของข้าพเจ้า

พระองค์ทรงกระทำที่สูงที่สุด เป็นที่อยู่ของพระองค์

ไม่มีการร้ายใดๆ จะตกมาบนท่าน

ไม่มีภัยมาใกล้ที่อาศัยของท่าน

เพราะพระองค์จะรับสั่งเหล่าทูตสวรรค์ของพระองค์ในเรื่องท่าน

ให้ระแวดระวังท่านในการเดินทางตลอดทางของท่าน

เขาทั้งหลายจะเอามือประคองชูท่านไว้

เกรงว่าเท้าของท่านจะกระแทกหิน

ท่านจะเหยียบสิงโตและงูพิษ

ท่านจะย่ำสิงโตหนุ่มและมังกร

(สดุดี 91:9-13)

บทเพลงสดุดีนี้ถูกเขียนไว้สำหรับชาวยิวตอนที่พวกเขาได้เดินทางผ่านเขตที่ขรุขระมีภูเขามากมายแห่งซีนาย ซึ่งมีการอันตรายอยู่ทุกที่ และการเดินพลัดเพียงเล็กน้อยอาจนำมาถึงการวิบัติ สดุดีบทที่ 91 ได้บอกว่า ช่วง 40 ปีที่ชาวยิวได้วนเวียนอยู่ในถิ่นทุรกันดาร พวกเขามีทูตสวรรค์ประจำการเฝ้าอยู่ เพื่อปกป้องพวกเขาจากสิ่งแวดล้อมที่เป็นปรปักษ์ต่อเขา

ซาตานได้อ้างสดุดี 91:11-12 แต่มองข้ามบรรทัดที่บอกว่า “ให้ระแวดระวังท่านในการเดินทางตลอดทางของท่าน” เพื่อที่จะครอบคลุมความหมายที่แท้จริงของบทเพลงความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ไม่ได้เดินทางอยู่ในถิ่นทุรกันดารหรือตกอยู่ในอันตรายเมื่อซาตานได้เสนอการทดสอบขึ้นตอนที่สองนี้ ถึงแม้ว่าพระสัญญาจากพระเจ้าข้อนี้เป็นความจริงที่สามารถประยุกต์มาใช้เสมอ แต่ข้อนี้ไม่ได้รับรองว่าผู้เชื่อจะไม่ประสบภัยเพราะการจงใจทำลายตนเอง การที่ “เท้าของท่านจะไม่กระแทกหิน” อธิบายถึงการที่พระเจ้าจะทรงปกป้องชาวยิวจากอุบัติเหตุหรือเหตุการณ์ที่พวกเขาจะไม่สามารถแก้ไขด้วยตนเองได้ อย่างไรก็ตาม ถ้าหากว่ามีคนหนึ่งในพวกเขาซึ่งได้ตั้งใจโจนลงไปจากหน้าผาเมื่อไร ทูตสวรรค์ไม่มีหน้าที่เข้าไปประคองชูคนนั้นไว้

การที่ซาตานทำความเข้าใจของข้อพระคัมภีร์ให้เพี้ยนไป และเสนอการประยุกต์ใช้ที่ผิดพลาด เป็นความพยายามที่จะยั่วให้พระเยซูคริสต์คิดสั้น พญามารต้องการให้พระเยซูเชื่อว่าพระองค์มีสิทธิ์ที่จะกระทำในสิ่งที่พระองค์ทราบดีว่าเป็นเรื่องโง่และเป็นบาป ซาตานคงคิดอยู่ว่า เมื่อพระเยซูอยู่ใกล้หน้าผาแล้ว แต่ทำให้พระองค์ลืมหันหลังหันหนึ่ง แล้วพระองค์จะยอมกระโดดลงไปยังความพินาศ

ซาตานพยายามให้พระผู้เป็นเจ้าของเราล้มใช้สามัญสำนึก ความคิดจากจิตใจของความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ได้สะสมความคิดจากมุมมองของพระเจ้า แต่ซาตานพยายามลอบทำลายความคิดเหล่านั้น นี่คือการวางแผนที่ฉลาดมาก เป็นการที่ซาตานล่อลวงให้พระเยซูพิสูจน์ฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่พระองค์ทรงทราบดีว่าซาตานใช้ข้อพระคัมภีร์ผิดบริบท จึงไม่สนใจกับการทำทนายของมัน พระองค์ทรงมีความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของพระองค์โดยทรงเห็นว่าไม่ต้องพิสูจน์อะไรให้ซาตานเห็น

ซาตานใช้พระคำของพระเจ้าที่จะทดลองใจความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ เพื่อให้พระองค์กระทำอย่างเป็นอิสระจากพระคำ การโจนลงไปถึงพื้นจากความสูง 150 เมตรเป็นการฆ่าตัวตายชัดๆ แต่ไม่มีข้อใดในพระคัมภีร์ซึ่งอนุญาตให้ฆ่าตัวตาย หรือรับรองว่าพระเจ้าจะทรงปกป้องคนที่กระทำเช่นนั้น มนุษย์ไม่มีสิทธิ์ตัดสินเวลาและวิธีการตายของตน มีเพียงพระเจ้าเท่านั้นซึ่งมีสิทธิอำนาจในการกำหนดเวลาและวิธีการตายของเรา ผู้เชื่อที่ฆ่าตัวตายไม่ได้เสียความรอดของเขาไป แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาได้รับอนุญาตที่จะฆ่าตนเอง

พระเจ้าไม่พอพระทัยกับกิจกรรมหรือการกระทำที่ไร้เหตุผล แผนการที่พระบิดาทรงมีสำหรับชีวิตและพระราชกิจของพระเยซูคริสต์ไม่ต้องการให้พระเยซูทรงกระทำอะไรที่เหลวไหลน่าเยาะเย้ย เช่นเดียวกัน แผนพิธการซึ่งพระเจ้าทรงมีต่อผู้เชื่อในยุคคริสตจักรเป็นแผนการที่มีสาระและสมเหตุผลเสมอ มีผู้เชื่อหลายคนที่มีมองข้ามหลักการอันสำคัญนี้ แทนที่จะศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์กลับหลงเชื่อนักเทศน์ใหม่ล่าสุด และความคิดอันไร้สาระบ้าง บอๆ ของเขาซ้ำแล้ว ซ้ำเล่า โดยทั้งผู้เทศน์และผู้ฟังต่างหลงทางคิดว่าเขากำลังเรียนรู้ที่จะ “รับใช้พระเจ้า”

แต่เท่าไรในการที่ซาตานทดลองใจพระเยซูคริสต์ เรายังจะเห็นปัญหาที่ลึกไปกว่านี้อีก ซาตานยังนับว่าพระเยซูคริสต์เองจะต้องรับการช่วยเหลือจากพระบิดาและทูตสวรรค์ ความจริงแล้ว ความเป็นพระเจ้าของพระองค์กำลังก้าวจวนจักรวาลในเวลาที่เป็นมนุษย์ของพระองค์ได้รับการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า กฎธรรมชาติและวิทยาศาสตร์

เป็นสองอย่างที่รับรองฤทธานุภาพและความสัจย์ชื่อของพระเยซูคริสต์ ด้วยว่า “สรรพสิ่งทั้งปวงเป็นระเบียบอยู่โดยพระองค์” (โคโลสี 1:17) การถามค้ำนพระเยซูคริสต์อย่างนี้ได้ฝ่าฝืนกฎกติกาสำหรับการทดสอบพยาน ในฐานะเป็นทนายความฝ่ายจำเลย ซาตานได้รับสิทธิที่จะพิสูจน์ความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ (ฮีบรู 4:15) แต่ไม่มีสิทธิที่จะทดสอบความเป็นพระเจ้าของพระองค์ (ยากอบ 1:13)

พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า “พระคัมภีร์มีเขียนไว้อีกว่า ‘อย่าทดลององค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าของท่าน’ ” (มัทธิว 4:7)

ซาตานได้ยกข้อพระคำซึ่งไม่ตรงกับสถานการณ์ จึงบิดเบือนความจริง พระเยซูทรงอ้างข้อพระคำที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ จึงได้ประยุกต์ข้อพระคัมภีร์นำมาใช้อย่างถูกต้อง ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ไม่สนใจต่อการช่วยของซาตานที่จะฆ่าพระองค์ แต่กลับเน้นคำกล่าวของซาตานที่ยอมรับว่าพระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พระเยซูทรงยกข้อเฉลยธรรมบัญญัติอีกข้อหนึ่ง เพื่อที่จะเตือนความจำของซาตานว่าใครเป็นผู้สร้างซาตานขึ้นมา และใครทรงบำรุงรักษาซาตานไว้ เพราะว่า ผู้ที่ซาตานกำลังพยายามทดลองใจคือพระผู้สร้างของมันเอง

ซาตานได้หมิ่นประมาทพยานที่พระเจ้าเสนอให้เสมอ แต่มันยังต้องปฏิบัติการทดสอบภายใต้ น้ำพระทัยในการอนุญาตของพระเจ้า (the permissive will of God) พระเยซูคริสต์ทรงเห็นว่าซาตานกำลังปฏิบัติเกินเลยแล้ว จึงใช้พระคำที่จะตัดประเด็นเสีย ด้วยการนี้ พระคริสต์จึงได้ชนะการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้าขั้นตอนที่สอง

ขั้นตอนที่สามของการทดสอบพระเยซูคริสต์

การตรัสตอบของพระเยซูทำให้ซาตานเจ็บบั่น จนมันต้องเปลี่ยนยุทธวิธี ในการเป็นผู้ปฏิบัติการทดสอบขั้นตอนที่ 3 ซาตานไม่พุดถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์ และมันก็ไม่พุดถึงพระคัมภีร์เช่นเดียวกัน

อีกครั้งหนึ่งพยากรณ์ให้นำพระองค์ขึ้นไปบนภูเขา (ορος โอโรซ) อันสูงยิ่งนัก และได้แสดงบรรดาราชอาณาจักรในโลก ทั้งความรุ่งเรืองของราชอาณาจักรเหล่านั้นให้พระองค์ทอดพระเนตร (มัทธิว 4:8)

คำกรีกว่า โอโรซ มักจะถูกแปลว่า ภูเขา แต่ก็ไม่มีภูเขาบนโลกนี้ซึ่งจะให้มองเห็นทุกราชอาณาจักรของโลก อาจเป็นไปได้ที่ซาตานนำพระเยซูคริสต์ไปถึงอวกาศ แต่ไม่ว่าทั้งสองได้มองโลกจากที่ไหนหรือด้วยวิธีไหนก็ตาม ข้อเสนอที่ซาตานยื่นให้แก่พระเยซูคริสต์เป็นข้อเสนอที่แท้จริง ด้วยว่าซาตานดำรงตำแหน่งเป็นเจ้าโลกและสามารถมอบอาณาจักรของโลกแก่พระองค์ตามที่พูดไว้นั้นก็เป็นได้

แล้วได้ทูลพระองค์ว่า “ถ้าท่านจะกราบลงนมัสการเรา เราจะให้สิ่งทั้งปวงเหล่านี้แก่ท่าน” (มัทธิว 4:9)

ทั้งซาตานและพระเยซูคริสต์ทราบว่าพระประสงค์ของพระบิดา คือ ที่จะมอบบรรดาอาณาจักรทั้งหลายของโลกให้แก่พระคริสต์ พันธสัญญาอันไม่มีเงื่อนไขที่พระเจ้าทรงมีต่ออิสราเอลได้รับรองว่าบุตรดาวิดจะเสด็จกลับมายังโลกในฐานะเป็นกษัตริย์ การปฏิบัติการ “แท่นรองเท้า” (Operation Footstool) ซึ่งถูกประกาศไว้ในพระธรรมสดุดี 110:1 เป็นการที่พระเมสสิยาห์ คือ ผู้ทรงตำแหน่งจอมราชา ได้อาพระบาทของพระองค์เหยียบกระที่บคอของศัตรูทั้งหลายที่แพ้แล้ว พระเยซูคริสต์จะทรงรับการราชาภิเษกเมื่อพระองค์ทรงเสด็จกลับมายังโลกเป็นครั้งที่สอง การเสด็จยังโลกครั้งแรกเป็นตามพระประสงค์ที่จะไถ่บาปของมนุษย์เพื่อจะนำความรอดมาถึงมนุษยชาติ และทรงบรรลุพันธสัญญานี้รันครอันไม่มีเงื่อนไขที่พระเจ้าทรงมีกับชาวยิว ชีวิตนรันครต้องมาก่อนพระพรนรันคร เพราะฉะนั้นความรอดนรันครที่การตายของพระคริสต์ทรงมอบให้เราจึงต้องมาก่อนที่พระเจ้าจะทรงสามารถบรรลุพันธสัญญาที่พระองค์ทรงมีต่ออิสราเอล ซึ่งจะเริ่มต้นเมื่อพระเยซูคริสต์

เสด็จกลับมายังโลกเป็นครั้งที่สอง (the Second Advent) หากไม่มีความรอด ก็จะไม่มีการอยู่ในอาณาจักรอันชั่วนิรันคร์ของพระองค์

ไม้กางเขนต้องมาก่อนมงกุฏ แต่ซาตานเสนอทางลัดให้ข้ามไม้กางเขนไป พระเยซูคริสต์ได้แสดงถึงการเชื่อฟังต่อแผนการของพระบิดาด้วยการรับบัพติศมา แต่ซาตานยังพยายามเสนอทางเลือกอื่น ข้อเสนออันฉลาดหลักแหลมปราศเปรื่องก็หมดแล้ว และมันไม่มีความมั่นใจในความสามารถที่จะชนะพระเยซูคริสต์แล้ว การล่อลวงพระองค์ครั้งที่สามเป็นการชั่วใจอย่างชัดเจน ไม่เหมือนลักษณะอ้อมๆอย่างที่ยังพยายามใช้ใน 2 ครั้งแรก

ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ ได้รักษาจิตใจไว้ให้สงบนิ่ง เราได้เห็นถึงความรักส่วนตัวที่พระองค์ทรงมีต่อพระบิดาจากการตอบสนองของพระองค์ ความรักส่วนตัวที่พระองค์มีต่อพระบิดาเป็นแรงจูงใจของพระเยซูคริสต์ ไม่ใช่ความโลภ หรือแม้เพียงความปรารถนาที่จะปราบซาตาน พระผู้เป็นเจ้าของเราทราบว่าพระคริสต์ได้ผ่านการทดสอบแล้ว แต่พระองค์ก็ยังแสดงมุมมองจากพระเจ้าต่อไป

พระเยซูจึงตรัสตอบมันว่า “ซาตาน ไปให้พิน เพราะพระคัมภีร์มีเขียนไว้ว่า จงนมัสการองค์พระผู้เป็นเจ้าของท่าน และปรนนิบัติพระองค์แต่ผู้เดียว”

(มัทธิว 4:10)

นี่คือคำตอบสุดท้ายในการที่ซาตานปฏิบัติการทดสอบต่อพระเยซูคริสต์ ซาตานแพ้อย่างสิ้นเชิงต่อคำบัญชาที่สั่งให้มันนมัสการพระเจ้านี้ตั้งแต่นานมาแล้ว เป็นเพราะมันไม่ได้นมัสการพระเจ้าและพยายามยกตัวเองให้อยู่ในตำแหน่งที่จะได้รับการนมัสการ ที่มันจะต้องถูกลงโทษตามคำพิพากษาที่พระเจ้าทรงแถลงตั้งแต่ก่อนประวัติศาสตร์ของมนุษย์

พระเยซูคริสต์ทรงปฏิเสธที่จะครอบครองบรรดาอาณาจักรของโลกซึ่งนอกเหนือจากแผนการของพระบิดา ในทางตรงข้าม ซาตานไม่สนใจแผนการของพระบิดา จึงทำให้ตัวเองเป็นผู้แพ้ พระเยซูคริสต์ ทรงสตัยซื้อต่อแผนการของพระบิดาอย่างสม่ำเสมอ จึงเป็นผู้ชนะเพราะได้ใช้ช่วงฤทธิ์เดชของพระเจ้าให้เกิดผลอย่างมากที่สุด

แล้วพญามารจึงละพระองค์ไป และดูเถิด มีเหล่าทูตสวรรค์มาปรนนิบัติ
พระองค์ (มัทธิว 4:11)

ซาตาน ผู้ซึ่งเป็นทูตสวรรค์ที่มีฤทธิ์สูงสุด ยังทำอะไรไม่ได้นอกจากจะต้องเชื่อฟัง
พระองค์แล้วจากไป การตีความหมายและการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์อย่างถูกต้อง
ไม่ได้เพียงแต่ผดุงผู้ที่ใช้พระคัมภีร์ แต่ได้ปกป้องเขาไม่ให้แพ้ศัตรู การที่พระเยซูทรงยกข้อ
เฉลยธรรมบัญญัติ 6:13 มาใช้ได้นำชัยชนะมาสู่พระองค์ และถูกบันทึกไว้ว่าเป็นหลักฐาน
ฝ่ายอัยการในคดีอุทธรณ์อีกประการหนึ่ง ที่จะรวมกับหลักฐานจากการชนะการทดสอบ
ของผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์เดิมซึ่งเคยประยุกต์พระคำของพระเจ้าอย่างถูกต้อง

พระเยซูคริสต์ทรงอาศัยหลักคำสอนพระคัมภีร์และการทรงนำจากการประกอบด้วย
พระวิญญาณบริสุทธิ์แทนที่จะพึ่งอาศัยฤทธิ์เดชจากความเป็นพระเจ้าของพระองค์เอง ด้วย
เหตุนี้ การทดลองใจจากซาตานจึงสามารถถูกนับว่าเป็นหลักฐานต่อคดีของมัน โดยพระ
บิดาทรงจัดเตรียมมงกุฎฤทธิ์เดชของพระเจ้าแก่พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงคำจุน
พระองค์ภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้านั้น ความเป็นมนุษย์ของพระองค์สามารถด้านการจู่
โจมด้วยการประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจของพระองค์ โดยวิธีนี้ พระองค์
ทรงบุกเบิกหนทางของรัชทายาท คือผู้เชื่อในยุคคริสตจักร ผู้ซึ่งได้รับสิทธิพิเศษและ
ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณมากกว่าผู้เชื่อในสมัยพระคัมภีร์เดิมหลายเท่า และมีพระเยซูคริสต์
ทรงเป็นตัวอย่างที่สมบูรณ์แบบให้เราในการดำเนินชีวิตฝ่ายวิญญาณและในการมีชัยชนะ
เหนือกว่าการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า

การทดสอบของโยบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า

การรับรองการเติบโตฝ่ายวิญญาณของโยบ

คนมักจะหลงคิดว่าโยบเป็นคนที่มีความอดทนสูง แต่ในการศึกษานี้เราจะเห็นว่า
ความอดทนของโยบเป็นแค่เรื่องนิยาย แต่เป็นความบากบั่นพากเพียรของเขาต่างหากที่น่า
ยกย่อง ตอนที่พระคริสต์ทรงได้รับการทดสอบ พระองค์สามารถผ่านทั้ง 3 ขั้นตอนติดๆ
กันรวด ส่วนโยบ เขาได้ผ่าน 2 ขั้นตอนแรกแต่พลาดในขั้นตอนที่ 3 ในการรับการทดสอบ
ที่สามนั้นเขาต้องสู้กับทัศนคติของเพื่อนสามคนที่ถือว่าตัวชอบธรรมเพราะการกระทำ
(self-righteous) และให้คำปรึกษาไม่ดี โยบเสียความอดทนต่อเพื่อนเหล่านี้ ก่อนที่เขาจะ
สามารถรวบรวมทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่มีในจิตใจ แล้วชนะการทดสอบขั้นตอนสุดท้าย

โยบไม่ได้รับการทดสอบที่เกี่ยวข้องกับแผนการของพระเจ้าเหมือนที่พระเยซูคริสต์
ทรงได้รับ แต่เขาถูกทดสอบเกี่ยวกับพระพรที่พระเจ้าทรงประทานให้เขา ถึงแม้ว่าเขาต้อง
เสียครอบครัว เพื่อน ทรัพย์สมบัติ และสุขภาพ แต่เมื่อเขาได้ผ่านการทดสอบแล้ว เขาก็กลับ
รับพระพรจากพระเจ้าในเรื่องเหล่านี้อีกมากมาย (โยบ 42:10-17)

พระธรรมโยบเป็นหนังสือที่เก่าแก่ที่สุดในพระคัมภีร์ เขียนด้วยภาษาฮีบรูเก่าแก่และ
ถูกโปรยปรายด้วยคำศัพท์จากภาษาอาหรับ ในสมัยนั้นภาษาฮีบรูและภาษาอาหรับกำลัง
แยกตัวออกจากรากเดียวกัน คือภาษาของเซม-ไอท (Semitic) ซึ่งนับว่าพระธรรมโยบถูก
บันทึกไว้ในเวลาแห่งบรรพบุรุษของอิสราเอล หรือไม่ก็ไม่นานนักหลังจากช่วงนั้น คือ
ตอนที่ชาวยิวได้อาศัยอยู่ในอียิปต์แล้ว

คนที่พระเจ้าใช้เขียนพระธรรมโยบไม่ได้เป็นคนยิว ซึ่งบ่งบอกว่าการทดสอบใน
ฐานะเป็นพยานมีไว้สำหรับผู้เชื่อทั้งชาวยิวและคนต่างชาติ ผู้เชื่อคนใดก็ตามที่ได้ประยุกต์
ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณมาใช้และโตฝ่ายวิญญาณแล้วได้รับโอกาสที่จะถวายเกียรติแด่พระ
เจ้าอย่างสูงสุด โดยได้รับเลือกให้เป็นพยานฝ่ายพระองค์ในคดีอุทธรณ์ของซาตาน

ดังนั้น เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าโยบเป็นผู้เชื่อที่โตแล้ว เพราะเขาต้องมีคุณวุฒิพอที่จะรับใช้พระเจ้าในการเป็นพยาน ข้อแรกในพระธรรมโยบได้รับรองสถานะฝ่ายวิญญาณของเขา เขาเป็น “คนสมบูรณ์แบบ (perfect) และเที่ยงธรรม เป็นผู้เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย” เอเสเคียลก็ได้เขียนถึงโยบว่าเขาเป็นหนึ่งในสามบุคคลแห่งพระคัมภีร์เดิมที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลที่ผู้เชื่อสามารถมีต่อประวัติศาสตร์ของมนุษย์

และพระวณะของพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามาถึงข้าพเจ้าอีกว่า “บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เมื่อแผ่นดินกระทำบาปต่อเราโดยประพฤติกะดัดอย่างน่าเศร้าใจ เราก็จะเหยียดมือของเราออกเหนือแผ่นดินนั้น และจะทำลายอาหารหลักเสี้ยว และจะส่งการกันดารอาหารมาเหนือแผ่นดินนั้น และจะตัดมนุษย์และสัตว์ออกเสี้ยวจากแผ่นดินนั้น ถึงแม้ว่ามนุษย์ทั้งสามนี้ คือ โนอาห์ ดาเนียล และโยบ อยู่ในแผ่นดิน เขาก็จะเอาแต่ชีวิตของตนให้พ้นเท่านั้น ออกมาด้วยความชอบธรรมของเขา” องค์พระเจ้าผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ (เอเสเคียล 14:12-14)

ในสมัยของเอเสเคียล อิสราเอลกำลังตกต่ำฝ่ายวิญญาณ ต้องการแกนนำของผู้เชื่อที่โตแล้วสักกี่คนจึงจะพอสามารถรักษาประเทศชาติไว้? ถ้าหากว่าทั้งโนอาห์ ดาเนียล และโยบมีชีวิตอยู่เพื่อเป็นแกนนำของประเทศอิสราเอลในสมัยนั้น ถึงเป็นผู้เชื่อที่มีอิทธิพลมากต่อประวัติศาสตร์ของมนุษย์ แต่จะยังไม่พอที่จะรักษาประเทศอิสราเอลไม่ได้รับการลงโทษจากพระเจ้า การเผยพระวณะจากพระเจ้านี้เป็นการเตือนอย่างชัดเจนว่า อิสราเอลได้เสื่อมมากจนแม้จะมีผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่สามบุคคลนี้อยู่ อิทธิพลของพวกเขาก็ยังไม่พอสื่อถึงการเตือนและให้นำพระพรกลับมาถึงอิสราเอลอีกครั้ง ถึงพระเจ้าจะช่วยชีวิตของโนอาห์ ดาเนียล และโยบในฐานะส่วนบุคคล แต่พระองค์จะยังพิพากษาลงโทษประเทศชาติ เพราะฉะนั้น พระคำบทนี้เป็นการรับรองจากพระเจ้าว่า โยบเป็นหนึ่งในบรรดาผู้เชื่อที่ยิ่งใหญ่ที่สุดแห่งประวัติศาสตร์

เนื่องจากโยบเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว ความเจริญรุ่งโรจน์ของเขาได้แสดงถึงพระพรเอสโคร ที่เขาได้รับจากพระเจ้า พระเจ้าได้ช่วยพรเขาด้วยความเจริญทางครอบครัว ทางเงินทองและทรัพย์สินสมบัติ และ สุขภาพทางร่างกายและจิตใจสมบูรณ์ (โยบ 1:2-5, 10) พระเจ้าทรงเลื่อนตำแหน่งของโยบจนกระทั่งเขาได้กลายเป็นผู้ที่ “ยิ่งใหญ่ที่สุดในบรรดาชาวตะวันออก [ทั่วแทบแถวอาระเบีย]” ทั้งหมดนี้คือการรับรองจากพระเจ้าถึงการเติบโตฝ่ายวิญญาณของโยบ

ในฐานะเป็นจำเลยและทนายฝ่ายจำเลยในคดีอุทธรณ์ ซาดานได้ไต่อาวดต่อหน้าพระพิทักตร์พระเจ้าว่ามันเป็นผู้ครอบครองโลก (โยบ 1:7) ในการตอบกลับต่อความเย่อหยิ่งของซาดาน พระเจ้าจึงทรงเสนอโยบให้เป็นพยานฝ่ายพระองค์

และพระเจ้าผู้เป็นเจ้าตรัสกับซาดานว่า “เจ้าได้ไต่อาวดรองดูโยบผู้รับใช้ของเราหรือไม่ ว่าในแผ่นดินโลกไม่มีใครเหมือนเขา เป็นคนปราศจากความผิดและเที่ยงธรรม เกรงกลัวพระเจ้าและหันเสียจากความชั่วร้าย” (โยบ 1:8)

พระเจ้าทรงตรัสว่า “ไม่มีใครเหมือน [โยบ]” ในอาระเบีย และทั่วทั้งอาณาจักรของซาดาน โยบเป็นผู้เชื่อที่เติบโตอย่างสมบูรณ์ก่อนที่การทดสอบของเขาเริ่มต้น เขาเป็นคนที่ “ปราศจากความผิด” ด้วยว่าเขาได้หันเสียจากการทดลองใจให้กระทำบาป ถึงแม้ว่าเขาไม่ได้ปราศจากบาปทั้งหมด แต่หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขาโมทนาใจของเขาทำให้เขามีสติปัญญาในการที่จะหลีกเลี่ยงการทดสอบและหันเสียจากความชั่วร้าย การที่เขาต้องทนทุกข์ในการทดสอบนี้เป็นการทนทุกข์ที่เขาไม่ควรได้รับ

โยบมีค่านิยมและมาตรฐานสมกับผู้เชื่อที่ได้พัฒนาก้าวหน้าตามความสุขและความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตนแล้ว และเป็นอิสระจากระบบโลก จนกระทั่งความสมบูรณ์แบบฝ่ายวิญญาณ และความสัมพันธ์ที่เขามีต่อพระเจ้าเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของเขา ความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้าอยู่บนฐานแห่งความนับถือเคารพและความยำเกรงพระเจ้า

หลังจากพระเจ้าทรงตั้งโยบไว้ในคอกพยานแล้ว พระองค์ทรงอนุญาตให้ซาตานถามค้าน (cross-examine the witness) ซาตานเริ่มด้วยการพุดหมิ่นประมาทถึงลักษณะและบุคลิกของโยบ ซาตานสบประมาทแรงจูงใจของโยบ โดยอ้างว่าโยบเป็นคนหน้าซื่อใจคดที่เชื่อฟังพระเจ้าเพราะเห็นแก่พระพรที่พระเจ้าทรงให้เขาเท่านั้น ซาตานก็ให้เห็นว่า หากพระเจ้ายิ่งอวยพรโยบมากขึ้นเท่าใด โยบก็จะกลายเป็นคนถือว่าตัวชอบธรรมเพราะการกระทำของตนเองมากยิ่งขึ้นเท่านั้น ซาตานยังต่อว่าโยบเป็นคนขี้ขลาดที่กระทำดีเพราะกลัวว่าจะต้องขาดพระพรส่วนตัว ซาตานเสนอข้อกล่าวหาว่า หากพระเจ้ายกเลิกพระพรเอสโครเหล่านั้น โยบจะ “แข่งพระองค์ต่อพระพักตร์พระองค์” (โยบ 1:11) ซึ่งไม่ต่างจากซาตานเอง การกล่าวหาโยบเป็นความพยายามที่หาข้อแก้ตัวที่ซาตานเองได้กับภูต่อพระเจ้า ก่อนที่ซาตานจะเริ่มด้นซักถามพยาน พระเจ้าทรงบอกถึงกฎกติกาที่จำกัดซาตานไว้สำหรับการปฏิบัติทดสอบขั้นตอนแรกต่อโยบ

และพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าครัสกับซาตานว่า “ดูเถิด บรรดาสิ่งที่มีมืออยู่ที่อยู่ในอำนาจของเจ้า เพียงแต่อย่ายื่นมือแตะต้องตัวเขาเท่านั้น” ซาตานจึงออกไปจากพระพักตร์ของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้า (โยบ 1:12)

การทดสอบแรกของโยบ

การรับรองคุณวุฒิของโยบโดยตรงจากพระเจ้า ทั้งในพระธรรมโยบและพระธรรมเอเสเคียล รวมถึงพระพรเอสโครอย่างมากมายที่โยบมีในชีวิตของเขา เป็นการรับรองการเติบโตฝ่ายวิญญาณของเขา บัดนี้ การเติบโตฝ่ายวิญญาณของโยบจะปรากฏให้เห็นผ่านการตอบสนองต่อ 2 ขั้นตอนแรกในการทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า

ในขณะที่โยบกำลังมีความสุขและเห็นคุณค่ากับความเจริญในชีวิตของตน โดยไม่ทราบถึงหายนะที่กำลังจะเกิดขึ้น แต่เขายังพร้อมที่จะเผชิญกับทุกสิ่งในชีวิตจะโยนให้เขา ผู้เชื่อที่เติบโตแล้วมีความสามารถที่จะเผชิญกับการทบทวนทุกข์ แต่เขาไม่ได้หาเรื่องทุกข์เพื่อ

พิสูจน์ว่าเขาสามารถเป็นพยานได้ ที่จริงแล้ว การที่โยบมีความสามารถในการที่จะมีความสุขและรู้จักคุณค่ากับพระพรที่เขาได้รับจากพระเจ้าเป็นการพิสูจน์ถึงสถานะฝ่ายวิญญาณของเขาแล้ว เมื่อความเจริญรุ่งเรืองกลายเป็นความทุกข์ยากลำบากในทันที การที่ผู้เชื่อได้โตฝ่ายวิญญาณแล้วทำให้เขาสามารถประสพภัยด้วยความสงบใจ การขอบพระคุณพระเจ้า และ ความรักส่วนตัวต่อพระเจ้าอย่างไม่หยุดยั้ง

การทดสอบในฐานะเป็นพยานจะมายังผู้เชื่ออย่างไม่มีการเตือนล่วงหน้า และไม่มี การอธิบาย ความสะอึกสะอื้นเป็นส่วนหนึ่งของการทดสอบ ขณะที่ผู้เชื่อที่โตแล้วกำลังมีสันติสุขกับความสัมพันธ์ที่เขามีกับพระเจ้าและพระพรเอสโครที่เขาได้รับจากพระองค์ กูๆ ก็จะต้องรับสถานการณ์ทุกข์ยากอย่างกระทันหันและแสนหนัก การทดสอบในฐานะเป็นพยานเป็นการทบทวนทุกข์ที่ไม่ควรได้รับ และโยบเองต้องทราบดีว่าการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ในชีวิตนี้ไม่ได้เป็นเพราะความผิดของตน ซึ่งเป็นทัศนคติที่เขาสามารถรักษาไว้อย่างมั่นใจตลอดทั้งการทดสอบของเขา

การทำทนายสำคัญของผู้เชื่อที่ถูกการทดสอบคือเขาจะต้องนึกคิดถึงผู้ประทาน ไม่ใช่สิ่งที่ผู้ประทานให้มา และจะไม่ลืมพระองค์ตอนที่พระพรเอสโครได้หายไปจากชีวิต ประเด็นสำคัญคือผู้เชื่อจะต้องพึ่งพาและวางใจในพระเจ้าไม่ว่าสถานการณ์ดูเหมือนว่าไม่มี การอธิบาย การทำทนายคือคุณจะต้องยึดมั่นในหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่คุณรู้จัก เพราะผ่านหลักคำสอนพระคัมภีร์นั้น พระเจ้าจะได้เป็นความจริงยิ่งมากกว่าการทบทวนทุกข์ใดๆ ที่คุณจะต้องพบเจอในชีวิตของคุณ

ถึงแม้ว่าซาตานพยายามใช้การทดสอบเพื่อทำให้ผู้เชื่อเสียความเชื่อถือ แต่หลักคำสอนพระคัมภีร์ทำให้การทบทวนทุกข์ที่ผู้เชื่อจะต้องประสบนั้นกลายเป็นของขวัญจากพระเจ้า และเป็น การแสดงออกถึงความรักส่วนตัวที่พระองค์ทรงมีต่อผู้เชื่อที่โตแล้ว ผู้เชื่อที่โตแล้ว ได้มั่นใจว่า “พระเจ้ากำลังกระทำทุกสิ่งให้เกิดผลดี” (โรม 8:28) ตอนที่ผู้ตรัสพระองค์ผู้นี้ ไม่มี การอธิบายอื่นใดสำหรับสถานการณ์ที่เขาเผชิญอยู่ เขาไม่มีที่หลบหนีหรือที่พึ่ง นอกจากพระเจ้าเพียงผู้เดียว ผู้เชื่อต้องมองดูพระองค์และพระคุณของพระองค์เท่านั้น

การทดสอบครั้งแรกของโยบมาอย่างกระทันหัน มีผู้สื่อข่าวมาจากหลายทิศทางแห่งดินแดนอันกว้างขวางของโยบ ประกาศภัยพิบัติติดๆ กัน มีโจรสล่าว มาจากทางใต้และโจมตีและฆ่าลูกจ้างหลายคนจนเหลือเพียงคนเดียว แล้วเอาฝูงวัวไปหมด (โยบ 1:14-15) นี่เป็นเหตุการณ์น่าตกใจมากสำหรับโยบ เพราะเขารักคนงานอันสัตย์ซื่อของเขามาก

คนนั้นเพิ่งบอกข่าวจบก็มีคนงานอีกคนมาบอกข่าวต่อว่ามี “เพลิงของพระเจ้า [คงหมายถึงฟ้าแลบ] ตกลงมาจากฟ้าสวรรค์” ซึ่งประหารชีวิตของคนงานอีกหลายคนและฆ่าฝูงแกะเป็นจำนวนมาก (โยบ 1:16) ทั้งคนที่โยบรัก และทรัพย์สินสมบัติของโยบกำลังหายไปอย่างรวดเร็ว

หลังจากนั้นมีอีกคนหนึ่งมาบอกข่าวต่อว่า “ชาวเคลเดียจัดเป็นสามกองทำการปล้นเอาอูฐไป และฆ่าคนใช้เสียด้วยคมดาบ” (โยบ 1:17) ต่อจากนั้นก็มีความพายุทะเลทรายที่รุนแรงมากได้พัดมาทำบ้านที่บุตรชายบุตรหญิงจัดงานเลี้ยงอยู่พังลงโดยฆ่าทุกคนที่อยู่ข้างในยกเว้นคนส่งข่าวเพียงคนเดียว (โยบ 1:18-19)

โยบเสียทุกอย่างไป ความโศกเศร้าที่เขารู้สึกนั้นคงเหลือที่จะพรรณนาได้ แต่ท่ามกลางความเศร้าใจที่แสนหนัก เขาไม่ได้ลืมพระเจ้า ผู้ทรงเป็นแหล่งความเจริญของโยบ เขาได้เข้าใจว่าพระเจ้าทรงเรียกคนไปจากโลกในเวลาที่เหมาะสมที่สุด และด้วยวิธีที่เหมาะสมที่สุดสำหรับคนนั้น โยบทราบว่าพระเจ้าทรงมีพระประสงค์ในการตายของผู้เชื่อทุกคน ถึงแม้ว่าโยบไม่ทราบว่าพระองค์ทรงมีเหตุผลอะไรที่ต้องมีหลายคนที่เขารักสิ้นชีวิตไปในเวลาเดียวกัน รวมบุตรธิดาของเขาด้วย แต่เขาเชื่อในหลักความจริงว่านี่เป็นเวลาที่เหมาะสมที่สุดที่พวกเขาต้องไปจากโลก ถึงแม้ว่าพวกเขาจะหนุ่มสาวอยู่

ด้วยความปั่นป่วนโยบได้ประกาศถึงความล้มเหลวของตนตามประเพณีของตะวันออกกลางโบราณ (โยบ 1:20) แล้วนมัสการพระเจ้า โยบได้ผ่านการทดสอบแรกด้วยท่าที่ที่สง่างามโดยท่านว่า

“ข้าพเจ้ามาจากครรภ์มารดาของข้าพเจ้าตัวเปล่า และข้าพเจ้าจะกลับไปตัวเปล่า พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงประทาน และพระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าทรงเอาไปเสีย สาธุการแด่พระนามพระผู้เป็นเจ้า” ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้ทำบาปหรือกล่าวโทษพระเจ้าอย่างโง่เขลา (โยบ 1:21-22)

การทดสอบขั้นที่สองของโยบ

การซักค้านพยานครั้งแรกของซาตานไม่ได้ผล ข้อกล่าวหาที่ซาตานว่าโยบนั้นถูกพิสูจน์แล้วว่าไม่จริง พระเจ้าจึงย้ายการรับรองถึงโยบ “บนแผ่นดินโลก [ยัง] ไม่มีใครเหมือนเขา” (โยบ 2:3) ในการที่พระเจ้าทรงยกย่องโยบ พระองค์ก็ทรงจำกัดความและให้เราเห็นถึงพระประสงค์ในการทดสอบในฐานะเป็นพยาน

และเขายังยึดมั่นในความซื่อสัตย์ของเขาอยู่ ถึงแม้เจ้าชวณเราให้ต่อสู้กับเขา เพื่อทำลายเขาโดยไม่มีเหตุ (โยบ 2:3ข)

การทดสอบในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า คือการที่พระเจ้าทรงอนุญาตให้ซาตานกดดันผู้เชื่อที่โตแล้ว ด้วยการทนทุกข์ที่เขาไม่ควรได้รับและอย่างไม่มีเหตุผลที่ชัดเจน การทนทุกข์อัน “ไม่มีเหตุ” นี้ เป็นการแสดงถึงพระสิริของพระเจ้า การทดสอบในฐานะเป็นพยานบังคับให้ผู้เชื่อที่โตแล้วต้องพึ่งอาศัยพระคุณของพระเจ้าและการทรงจัดเตรียมของพระองค์เท่านั้น คุณธรรมของผู้เชื่อถูกสร้างและรับการบำรุงรักษาจากคุณธรรมของพระเจ้า ซึ่งผู้เชื่อได้รับมาผ่านทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่พระองค์ทรงประทานแก่เขา

มารซาตานไม่สนใจในคุณธรรมของโยบ ความเย่อหยิ่งของมันสนใจแต่ตัวเองเท่านั้น ซาตานไม่ได้ประทับใจในความเข้มแข็งฝ่ายวิญญาณของโยบ หรือการที่พระเจ้าทรงได้รับเกียรติผ่านผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณผู้นี้ ซาตานปฏิเสธที่จะยอมรับว่าการกล่าวโทษโยบนั้นผิด แต่ในทางตรงข้าม มันก็เดินอาดเข้าศาลแล้วโอดวอดต่อไป

ในฐานะเป็นทนายฝ่ายจำเลย ซาตานก็เสนอข้อกล่าวหาว่า โยบไม่ได้รับการทดสอบอย่างทั่วถึง มันจึงเสนอว่า ทราบไคที่โยบยังมีสุขภาพดีและยังมีชีวิตอยู่อย่างสบายกายสบายใจ เขาก็จะยังมีความเข้มแข็งพอที่จะรักษาหน้ากากแห่งความหน้าซื่อใจคดของเขาไว้ ซาตานอ้างว่า ทราบไคที่โยบยังมีสุขภาพดีอยู่ เขาก็ยังมีความหวัง พระเจ้าจึงอนุญาตให้ซาตานพิสูจน์ข้อกล่าวหาของมัน ซึ่งกลายเป็นขั้นตอนที่สองของการทดสอบของโยบ

ซาตานใช้ฤทธิ์เดชของมันที่จะนำโรคผิวหนังอันน่าเกลียดมายังโยบ โยบต้องเสียมากกว่าสุขภาพของเขา เพราะหน้าตาของเขาน่าเกลียดมาก หากโยบได้พัฒนาความสุขและความมั่นใจของตน (self-esteem) จากความนิยมชมชอบของผู้อื่น แหล่งความเข้มแข็งของเขาก็ต้องสูญเสียไปแล้ว แต่โยบได้รับความสุขและความมั่นใจจากชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ซึ่งเป็นความสุขและความมั่นใจที่ไม่ได้มาจากการเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น แต่ได้มาจากความมั่นใจที่เขามีในพระเจ้า ร่างกายของโยบปกคลุมไปด้วยฝีและแผลฟกช้ำ และเขาได้ทรมาณเพราะคันไปหมดจนนอนหลับไม่ได้ ในความพยายามที่จะบรรเทาความเจ็บและคันนั้นเขาได้ขูดแผลด้วยหินห้อมแตก แต่ความเจ็บปวดและความน่าเกลียดของเขาเป็นแค่ฉากเริ่มของการโจมตีอย่างเต็มกำลังจากซาตาน เพราะต่อมามันได้ใช้ภรรยาของโยบเองให้โจมตีเขาต่อไป

แล้วภรรยาของท่านเรียนว่า “ท่านยังจะยึดมั่นในคุณธรรมของท่านอีกหรือ จงแข่งพระเจ้าและตายเสียเถิด” (โยบ 2:9)

การที่ภรรยาของโยบได้ตอบสนองอย่างขมขื่นต่อการทดสอบของโยบได้แสดงถึงการไม่เติบโตฝ่ายวิญญาณของเธอ และที่แน่ชัดคือ เธอไม่เห็นคุณค่าในสามีของตนเหมือนที่พระเจ้าเห็นคุณค่าในเขา เนื่องจากเธอไม่มีหลักคำสอนพระคัมภีร์ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดในชีวิตของสามีของเธอ เธอก็ไม่มีความสามารถในการที่จะรักเขา เธอไม่สามารถเห็นคุณค่าในคุณธรรมที่โยบได้แสดงให้เห็นผ่านการทนทุกข์ที่เขาทั้งสองต้องได้เผชิญ แต่เธอกลับว่าสามี ไม่เห็นอกเห็นใจเขา และพูดประชดใส่เขา

ภรรยาของโยบให้คำแนะนำที่แย่มาก อย่างไรก็ตาม โยบไม่ได้ทำตามคำแนะนำของเธอที่จะฆ่าตัวตาย เสมือนกับที่ซาตานพยายามให้พระเยซูทรงกระทำในอีกหลายศตวรรษต่อมา ณ ที่ระเบียงเฮโรด การเติบโตฝ่ายวิญญาณของโยบแสดงออกด้วยคำตอบของเขา

แต่ท่านตอบนางว่า “เธอพูดเหมือนหญิงโง่เขลา เราจะรับสิ่งดีจากพระเจ้า และจะไม่รับความทุกข์บ้างหรือ” ในเหตุการณ์นี้ทั้งสิ้นโยบมิได้กระทำบาปด้วยริมฝีปากของตน (โยบ 2:10)

โยบกำลังทนทุกข์ทรมานมาก และตอนนี้ภรรยาที่เข้ามาซ้ำเติมด้วยการเหยียดหยันซึ่งเธอก็ได้รับความเสียหายมากเช่นเดียวกับสามี แต่การตอบสนองต่อปัญหาของเธอด้วยอารมณ์ทำให้เธอเสียการควบคุมชีวิตของตนเอง ถึงแม้ว่าเธอไม่เอาใจใส่ต่อความรู้สึกของโยบ แต่โยบก็เอาใจใส่ต่อความรู้สึกของเธอ โยบไม่ได้พูดกระโชกตอบกลับเธอ ความจริงแล้วโยบเป็นตัวอย่างที่น่าทึ่ง ที่นี้มีชายคนหนึ่งที่เคยมีฐานะดี นั่งอยู่ในกองขี้เถาแล้วขูดตัวด้วยเศษขยะ และกำลังถูกค่าจากผู้หญิงที่เขาคงคาดว่าจะเป็นคนที่จะอยู่เคียงข้างเขาในยามทุกข์เช่นนี้ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าเขาต้องรับการทนทุกข์ที่แสนหนักและน่าผิดหวังที่สุด แต่โยบยังรักษามุมมองของพระเจ้าไว้ และปฏิเสธที่จะร่วมมือกับภรรยาในการตอบสนองต่อพระเจ้าด้วยความขมขื่น

การตอบสนองต่อภรรยาของโยบไม่บาป เขาไม่ได้เรียกเธอว่าโง่ ซึ่งอาจแสดงถึงบาปทางความคิดและทางคำพูดหลายอย่างก็เป็นได้ โยบแค่บอกภรรยาว่าคำพูดที่เธอใช้นั้นเป็นคำพูดของผู้หญิงที่โง่เขลา ซึ่งเป็นทัศนคติที่น่ายกย่อง

ความรักส่วนตัวใดๆ ที่โยบและภรรยาอาจมีต่อกันในชีวิตสมรสของเขาไม่สามารถรักษาความสัมพันธ์ระหว่างพวกเขาไว้ได้ สิ่งที่จะช่วยเขาได้คือความรักไม่ส่วนตัว (ความรักไม่มีเงื่อนไข) ไม่ใช่เพียงเพื่อที่จะช่วยพวกเขาในชีวิตสมรสเท่านั้น แต่เพื่อที่โยบจะสามารถรักษาทัศนคติที่ถูกต้องไว้ในการผ่านการทดสอบ เขาไม่ได้ยอมให้ความขมขื่นเข้ามาในความคิดของเขา แต่เขาได้ประยุกต์หลักคำสอนพระคัมภีร์และมีท่าทีต่อภรรยาที่มา

จากฐานคุณธรรมที่เขามีในจิตใจของเขา โยบเป็นอิสระจากระบบโลก และได้พัฒนาความรักอันไม่ส่วนตัวแล้ว เขาไม่เห็นว่าจะต้องอธิบายคำแก้ตัว และเขาก็ไม่ได้ตอบสนองด้วยความโกรธหรือสงสารตัวเอง ความรักอันไม่ส่วนตัวที่เขามีต่อภรรยาของตนสามารถทำให้เขาผ่านการทดสอบขั้นตอนที่สองนี้ได้

โยบได้เติบโตฝ่ายวิญญาณมากกว่าภรรยา และมากกว่าเพื่อน 3 คนที่จะมาเพื่อปลอบประโลมใจของเขาหลายเท่า และในไม่ช้า การทดสอบขั้นตอนที่สามจะมาเยือนโยบผ่านเพื่อนสามคนนี้

การทดสอบขั้นที่สามของโยบ

การทดสอบขั้นตอนที่สามของโยบได้เริ่มต้นด้วย 7 วันแห่งความเงียบที่มีเพื่อนสามคน คือ เอลิฟัส บิลคัด และ โศฟาร์ มานั่งกับโยบโดยไม่พูดอะไร นอกจากพวกเขาก็ยังมีอีกคนหนึ่งมานั่งด้วย คือ เอลีสู ซึ่งจะสังเกตและตัดสินผลแห่งการอภิปรายซึ่งกำลังจะเริ่มต้นในคดีระหว่างโยบกับเพื่อนสามคนนี้

ในช่วงเวลาที่ยังไม่มีใครพูดนั้น เพื่อนแต่ละคนได้ครุ่นคิดหาเหตุผลว่าทำไมโยบต้องเสียความร่ำรวยและฐานะในสังคมอย่างกระทันหัน และพวกเขาได้สรุปเอาเองว่าโยบได้แอบกระทำความบาปหน่าซึ่งนำการติสอนอย่างหนักมาจากพระเจ้า พวกเขาถูกตรึงใจด้วยเรื่องบาปในชีวิตของผู้อื่น และด้วยความเยอหยิ่งพวกเขาคิดว่ามีสิทธิ์แทนพระเจ้าในการให้ผู้อื่นเห็นความคิดของตน พวกเขาไม่มีสิทธิ์ที่จะทำเช่นนี้ แทนที่จะหันใจเพื่อนที่เศร้าใจ พวกเขากลับตัดสินโยบ พวกเขาไม่สงสัยว่าโยบอาจบริสุทธิ์ และไม่ได้ให้โอกาสโยบเหมือนที่พวกเขาอาจให้ออกาสคนแปลกหน้าด้วยซ้ำไป

การทดสอบในฐานะเป็นพยานนำการทนทุกข์มาถึงผู้เชื่ออย่าง “ไม่มีเหตุผล” เอลิฟัส บิลคัด และ โศฟาร์ ไม่มีเหตุผลหรือหลักฐานซึ่งจะสรุปการตัดสินใจของพวกเขาได้ หากโยบเป็นผู้เชื่อที่ยังไม่ได้เติบโตฝ่ายวิญญาณ การทนทุกข์ที่เขาเผชิญอยู่คงเป็นเพราะการติ

สอนจากพระเจ้า แต่ด้วยว่าโยบเป็นผู้เชื่อที่โตสมบูรณ์แบบแล้ว การทนทุกข์ของเขาเป็นเกียรติแก่เขาเพราะเขาได้รับการทรงเลือกสรรให้เป็นพยานฝ่ายพระเจ้า ให้เป็นหลักฐานฝ่ายจิตในคดีอุทธรณ์ของชาตาน การที่เราเห็นผู้เชื่อทนทุกข์อยู่ไม่ได้บอกเราว่าคนนั้นเป็นผู้ชนะหรือผู้แพ้ฝ่ายวิญญาณ เพราะฉะนั้น คำตอบที่ชัดเจนและแน่นอนที่เราควรนำมาใช้เมื่อเห็นผู้เชื่อคนอื่นทนทุกข์อยู่คือ อย่าตัดสินเขา

เพื่อนสามคนนั้นรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์มากพอสมควรแล้ว ทั้งเอลิฟัส และบิลคัดเข้าใจหลักศาสนศาสตร์เป็นอย่างดี ทั้งสองคนเข้าใจหลักคำสอนเกี่ยวกับการติสอนจากพระเจ้า แต่เขานำหลักคำสอนนี้มาประยุกต์ใช้ต่อสถานการณ์ของโยบ โดยที่มันไม่เกี่ยวข้องเลย ด้วยการใช้อธิบายในรูปแบบบทกลอน เอลิฟัส บิลคัด และ โศฟาร์ได้เริ่มการโต้เถียงเพื่อพยายามพิสูจน์ความผิดของโยบ

7 วันที่เงียบสนิทมีผลกระทบที่ไม่ดีต่อโยบ ความกดดันทั้งหลายได้บีบเขาจนเขาเริ่มแสดงอาการโต้ตอบต่อความเจ็บปวด เป็นการที่ทำให้เขาถูกหั่นเจอนลิ้มจืดเย็นเพียงชั่วครา ความคร่ำครวญจากภรรยากินใจเขา และเขาสัมผัสได้ว่าเพื่อนสามคนสงสัยเขา ทำให้ที่ที่ไม่อบอุ่นจากเพื่อน ความเข้าใจผิด การเฉยเมย และทั้งความเงียบทำให้โยบเริ่มหมกมุ่นกับความรู้สึกของตน (subjectivity) และที่จะสงสารตัวเอง ความสงสารตัวเองที่ก่อมาจากความกดดันนั้นทำให้โยบคิดหาทางออกที่ไร้เหตุผล

ผู้เชื่อที่เติบโตแล้วสามารถพัฒนาโรคประสาทได้หรือไม่ โดยทั่วไปแล้วจะไม่เกิดขึ้น ตราบใดที่เขายังใช้ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณซึ่งจะปกป้องจิตใจของเขาจากโรคประสาทต่างๆ แต่ผู้เชื่อทุกคน ไม่ว่าเป็นผู้เชื่อที่เติบโตมากแค่ไหน สามารถเสียหลัก โดยละทิ้งหลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจ และกลับให้อารมณ์มากควบคุมความคิดของตน อารมณ์มักจะครองจิตใจเมื่อมนุษย์ทนกับความเจ็บปวดอย่างหนัก อารมณ์เป็นสิ่งที่ปราศจากเหตุผล และเมื่อผู้เชื่อถูกควบคุมด้วยอารมณ์แล้ว เขาไม่สามารถคิดได้ และจะไม่ยอมรับความจริง โยบแพ้ต่ออารมณ์โดยกลับสงสารตัวเอง และไม่สามารถคิดได้อย่างแจ่มแจ้ง เมื่อถึงจุดนี้แล้ว เขาได้

หยุดความเจ็บของเขา แล้ว “แข่งวันกำเนิดของท่าน” (โยบ 3:1) คำพูดนี้แสดงถึงความปรารถนาอันไร้เหตุผลที่จะเลื่อนจากตำแหน่งแห่งผู้เชื่อที่เติบโตฝ่ายวิญญาณ ให้เป็นสูญ

ความผิดพลาดของโยบถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์เพื่อเป็นบทเรียนที่ล้ำค่า ไม่ว่าเราพัฒนาก้าวหน้าในชีวิตฝ่ายวิญญาณของเรามากเท่าไร ทรัพยากรของมนุษย์ไม่สามารถให้เราจัดการต่อความหายนะที่แสนสาหัสได้ มีแต่ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่เราประยุกต์มาจากหลักคำสอนพระคัมภีร์ซึ่งจะทำให้เราสามารถทนกับความกดดันที่แสนหนัก ถึงแม้ว่าโยบไม่สามารถรักษาความแน่วแน่ตลอดการทดสอบได้ แต่พระเจ้ายังสัจย์ซื่ออยู่เสมอ พระองค์ทรงรักษาพระสัญญาไว้ว่าจะไม่ให้ผู้เชื่อต้องทนกับการทดสอบเกินกว่าที่เขาจะสามารถทนได้ เหตุฉะนั้น พระองค์ทรงอนุญาตให้การทดสอบต่อโยบดำเนินการต่อไป เพราะพระองค์ทรงทราบว่าโยบยังสามารถทนต่อไปได้

ถึงแม้ว่าพระเจ้าจะไม่ทรงให้ผู้เชื่อต้องทนกับการทนทุกข์ที่ไม่สมควรได้รับเกินกว่าที่เขาจะสามารถทนได้ แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าผู้นั้นจะต้องชนะการทดสอบนั้นทุกครั้ง ผู้เชื่อทุกคนมีความคิดเสรีในการตัดสินใจ จึงมีสิทธิ์ที่จะชนะหรือที่จะแพ้ตามความตั้งใจของตน ในกรณีของโยบ เขาได้สะสมหลักคำสอนพระคัมภีร์ไว้ในจิตใจของเขาพอที่จะสามารถมีชัยชนะเหนือการทดสอบที่เขาต้องเผชิญอยู่ โยบจะได้ตั้งตัวใหม่โดยจะพ้นจากความคิดอันไร้สาระ แล้วกลับมามองสถานการณ์ตามมุมมองของพระเจ้า และในที่สุด เขาจะประสบความสำเร็จอย่างสมบูรณ์แบบ

ถึงแม้ว่าโยบเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้ว แต่เขายังล้มลงเมื่อต้องทนความกดดันสูง การแก้ไขปัญหาไม่ได้อยู่ที่ความเข้มแข็งของโยบเอง แต่ได้มาจากฤทธิ์เดชแห่งหลักคำสอนพระคัมภีร์ที่อยู่ในจิตใจของเขา การศึกษา การจดจำ และการประยุกต์พระคำของพระเจ้านำมาใช้อย่างต่อเนื่องได้สร้างทรัพยากรฝ่ายวิญญาณภายในจิตใจของเรา เราทุกคนสามารถเข้มแข็งได้ครบใดที่เรายังคงคิดด้วยมุมมองของพระเจ้า และใช้เครื่องมือการแก้ไขปัญหาของพระองค์

ถึงแม้เพื่อนที่อยู่กับโยบรู้จักหลักคำสอนพระคัมภีร์บ้าง แต่โยบต้องเดินไปคนเดียวในการกลับคืนสภาพจิตใจ และก้าวไปถึงชัยชนะในการทดสอบของเขา ในฐานะเป็น “แพทย์ที่ใช้ไม่ได้” เพื่อนจะได้แต่วางอุปสรรคให้โยบ (โยบ 13:4) การกลับคืนสภาพ (recovery) ของโยบเริ่มต้นเมื่อเขาได้ขอร้องต่อพระเจ้าอย่างโดยตรง แทนที่จะพยายามแก้ตัวต่อหน้ามนุษย์

ขอนิ่งเถอะ และข้าจะพูด

และอะไรจะเกิดแก่ข้า ก็ขอให้เกิดเถิด

ทำไมนะหรือ ข้าจะจับเนื้อของข้าไว้

และเสี่ยงชีวิตของข้า

ถึงแม้พระองค์ทรงประหารข้าเสีย แต่ข้าก็จะยังวางใจในพระองค์

ข้าจะยังยืนยันทงทั้งหลายของข้าจำเพาะพระพักตร์พระองค์” (โยบ 13:13-15)

ความปรารถนาที่จะร้องทุกข์ต่อพระเจ้าได้แสดงถึงความสุขและความมั่นใจที่โยบมีกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน ความรักส่วนตัวที่เขามีต่อพระเจ้าทำให้เขามีความเชื่อมั่นในพระองค์ โยบได้สำนึกแล้วว่าพลังมนุษย์เปรียบเสมือนกับ “ใบไม้ที่ถูกลมพัด” (โยบ 13:25) เขาจึงสามารถวางใจในพระเจ้าเหมือนที่เขาได้กระทำการทดสอบสองขั้นตอนแรก

อย่างไรก็ตาม โยบยังไม่ได้กลับคืนสภาพจิตใจทั้งหมด ยังมีบางครั้งที่เขาได้ตอบต่อความเยอหยิ่งของเพื่อนซึ่งไม่ได้ให้คำปลอบโยนหรือคำตอบที่จะช่วยแก้ไขปัญหา

คูเถิด ข้าร้องออกมาเพราะเหตุความทารุณ แต่ไม่มีใครฟัง ข้าร้องให้ช่วย แต่ไม่

มีความยุติธรรมที่ไหน (โยบ 19:7)

เมื่อการทดสอบจบสิ้นไปแล้ว พระเจ้ายังจำต้องติสอนโยบเพราะการคร่ำครวญนี้ แต่ถึงแม้ว่าโยบได้กล่าวคำที่ไม่จริง เขายังจะแสดงถึงการรู้จักกับมุมมองของพระเจ้า

แต่ส่วนข้า ข้าทราบว่าคุณผู้ไถ่ของข้าทรงพระชนม์อยู่ และในที่สุดพระองค์ จะทรงประทับยืนบนแผ่นดินโลก และหลังจากตัวหนอนแห่งผิวหนังทำลาย ร่างกายนี้แล้ว ในเนื้อหนังของข้า ข้าจะเห็นพระเจ้า (โยบ 19:25-26)

โยบรำพึงล่วงหน้าถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์ และการที่ตัวเขาเองจะ ได้รับกายใหม่ รวมถึงการถูกประเมิณผล เป็นการที่พระคริสต์ทรงประเมิณการใช้ ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณในชีวิตฝ่ายวิญญาณของผู้เชื่อแต่ละคน⁷³ หลักคำสอนเกี่ยวกับการ รับพระพรเอลโครบนสวรรค์เพราะการเติบโตฝ่ายวิญญาณบนโลกได้หนุนใจโยบ และ ช่วยเขาสู้ต่อไป

ความเยียบของพระเจ้า และการผ่านการทดสอบขั้นสุดท้าย

โยบกลับมามองสถานการณ์จากมุมมองของพระเจ้า (โยบ 13:13-15) แต่เพียงชั่วคราว เท่านั้น เพราะหลังจากนั้นเขากลับพยายามแก้ตัวกับเพื่อน แทนที่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้า เขาเริ่มจะบ่นว่าพระเจ้าไม่ยอมเผยความบริสุทธิ์ของตน

โอ ข้าอยากทราบว่าจะพบพระองค์ได้ที่ไหน
หากข้าจะไปยังพระที่นั่งของพระองค์ได้
ข้าจะยื่นคิของข้าต่อพระพักตร์พระองค์
และบรรจข้อมได้แย้งให้เต็มปากข้า (โยบ 23:3-4)

โยบเข้าใจอย่างถูกต้องว่าเขาเองไม่ได้ทำอะไรผิด แต่เขาไม่เข้าใจว่าทำไมพระเจ้าทรง เยียบเฉย ทำไมพระองค์ต้องให้เขาทนกับการไล่ความจากคนรอบข้าง เขาไม่ได้ทำอะไร

ผิดที่จะนำภัยพิบัติมายังตนเอง แล้วทำไมพระองค์ไม่สำแดงให้ผู้วิพากษ์วิจารณ์ได้เห็นถึง ความบริสุทธิ์ของเขา

พระเจ้าทรงเยียบเฉยเพื่อเป็นการประทานโอกาสแก่โยบที่จะใช้หลักคำสอนพระคัมภีร์ ที่มีในจิตใจของเขา การทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรทุกประเภทจำเป็นต้องให้ผู้เชื่อใช้ทรัพยากร ฝ่ายวิญญาณเท่าที่เขามีอยู่ การทดสอบในฐานะเป็นพยานถูกสถาปนาไว้เพื่อผู้เชื่อจะต้องใช้ หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เขารู้จักอยู่แล้ว ไม่ได้มีไว้เพื่อสอนเราถึงจุดอ่อนหรือชี้ให้เห็นถึง หลักคำสอนพระคัมภีร์ที่เราจะต้องเรียนรู้ พระเจ้าทรงเข้าใจถึงความกดดันของโยบ แต่ พระองค์จะไม่ทรงเข้าแทรกจนกว่าโยบจะได้ผ่านการทดสอบจากความรู้และการประยุกต์ หลักคำสอนพระคัมภีร์ของตน ส่วนโยบก็เข้าใจว่าเขาต้องนำหลักคำสอนพระคัมภีร์ข้อใด มา เพราะเขาได้ใช้หลักคำสอนนั้นมาใช้แล้วในการทดสอบสองขั้นตอนแรกที่ผ่านมาแล้ว

นอกจากนั้น พระเจ้ายังทรงเยียบเฉยเพราะว่าตามระเบียบและขบวนการในศาลแล้ว ทนายฝ่ายจำเลยกำลังซักค้านพยานอยู่ พระเจ้าจะไม่แสดงถึงความบริสุทธิ์ของโยบจนกว่า ซาดานจะ ได้ทำการซักค้านนั้นให้เสร็จก่อน โยบไม่เข้าใจความเยียบของพระองค์ ซึ่งทำให้ เขาารู้สึกอยู่เดียวดาย เป็นกุญแจสำคัญในการถวายเกียรติแด่พระองค์ ทั้งโยบและเพื่อนสาม คนไม่เห็นว่ายโยบกำลังเข้าใกล้เป้าหมาย คือการถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างสูงสุด

โยบผิดหวังและรู้สึกลำบากใจที่พระเจ้าไม่ทรงตอบการทูลขอของเขา แต่ในยุค คริสตจักรตั้งแต่พระคัมภีร์ใหม่ถูกบันทึกไว้ครบทุกเล่มแล้ว พระเจ้าไม่ตรัสแก่ใครด้วย ถ้อยคำโดยตรงเหมือนสมัยก่อน พระองค์ทรงสื่อสารน้ำพระทัยของพระองค์ผ่านพระ คัมภีร์ของพระองค์เท่านั้น การทดสอบที่โยบต้องรับเกี่ยวกับการไม่ตอบสนองจากพระเจ้า เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับผู้เชื่อในยุคคริสตจักร เป็นเรื่องปกติในชีวิตฝ่ายวิญญาณของรัช ทายาทของพระเจ้า หลักคำสอนพระคัมภีร์ภายในจิตใจ ไม่ใช่ประสบการณ์เหนือธรรมชาติ แต่เป็นฤทธิ์เดชที่สูงที่สุดในโลกในปัจจุบัน เป็นฤทธิ์เดชที่ประทานความสามารถในการที่ จะคิดอย่างแจ่มแจ้ง และด้วยสติปัญญาในทุกสถานการณ์ของชีวิต

73. R.B.Thieme Jr., *The Integrity of God*, หน้า 135-44

การอธิษฐานยาวนานระหว่างโยบและนักวิจารณ์สามคนได้จบลงในที่สุดเมื่อพวกเขาได้ “หยุดตอบโยบ เพราะโยบชอบธรรมในสายตาของตนเอง” (โยบ 32:1) พวกเขาไม่มีอะไรพูดต่อไปเพราะโยบได้ต่อต้านทุกคำกล่าวหาจากพวกเขาว่าไม่จริง มีผู้พิพากษาสองฝ่ายปิดท้ายการอธิษฐาน ผู้หนึ่งคือเอลีชู อีกผู้หนึ่งคือพระเจ้า

โยบได้ฟังความคิดเห็นอันเลิศจะเสริฐของเอลีชู ผู้พิพากษาคณหมู่มที่ได้สังเกตเห็นการทดสอบขั้นตอนที่สามของโยบอย่างมีมารยาท เอลีชูเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่ายวิญญาณแล้วจึงเข้าข้างพระเจ้าในการตัดสินทั้งโยบและอดีตเพื่อนทั้งสาม

แล้วเอลีชู ... ..ก็โกรธ โยบ เพราะท่านอ้างตัวว่าเป็นฝ่ายถูกยิ่งกว่าพระเจ้า เขาก็โกรธสหายสามคนของโยบด้วย เพราะเขาทั้งหลายตอบไม่ได้ หนึ่งที่เขาหาว่าโยบผิด (โยบ 32:2-3)

หลังจากเอลีชูได้กล่าวหาความเย่อหยิ่งของโยบ ผู้พิพากษาแห่งสวรรค์คือพระเจ้าเองได้ตรัสขึ้นมาหลังจากเวลาผ่านไปยาวนาน พระเจ้าทรงจัดการต่อโยบอย่างส่วนตัว โดยเตือนเขาถึงฤทธานุภาพและความศักดิ์สิทธิ์อันไม่จำกัดของพระองค์ (โยบ บทที่ 38-41) พระเจ้าผู้สูงสุดไม่เคยต้องการความช่วยเหลือจากโยบหรือต้องการการสนับสนุนในเรื่องใดก็ตาม โดยเฉพาะในเรื่องการแสดงความชอบธรรมของโยบเอง เป็นสิ่งที่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงทราบวิธีที่ถูกต้องสมควรที่สุดในการจัดการกับผู้เชื่อที่เคิบโตแล้ว พระองค์สามารถแก้ตัวแทนโยบต่อหน้าเพื่อนในเวลาใดก็ได้ แต่มีเรื่องสำคัญกว่าซึ่งต้องจบไปก่อน คือการแก้ต่างพระเจ้าในคดีอุทธรณ์ของชาตาน

เจ้า [โยบ] ยังจะให้เรา [พระเจ้า] อยู่ฝ่ายผิดหรือ เจ้าจะหาว่าเราผิด เพื่อเจ้าจะเป็นฝ่ายชอบหรือ (โยบ 40:8)

สุดท้ายโยบก็ได้เข้าใจประเด็นหลักในการทดสอบขั้นที่สามนี้ เขายอมรับว่าเขาได้พยายามแก้ตัว (self-justification) ต่อหน้ามนุษย์ สองบรรทัดสุดท้ายของบทกลอนภาษา

ฮีบรูได้บันทึกการสารภาพบาปของโยบ เป็นการศึกษาที่เขาคิดค้นใหม่กับพระเจ้า เพื่อจะกลับมาสัมผัสพันธภาพกับพระองค์อีกครั้ง เขาได้พิจารณาตนเองว่าได้กระทำบาปแล้ว (1 โครินธ์ 11:31) แล้วเปลี่ยนความคิดในเรื่องที่เขาพยายามแก้ตัวต่อเพื่อนสามคน

ฉะนั้นข้าพระองค์จึงพิพากษาตนเอง [การตั้งต้นใหม่กับพระเจ้า] และกลับใจอยู่ในผงคลีและจี๊เถ่า (โยบ 42:6)

โยบได้ผ่านการทดสอบในฐานะเป็นพยานแล้ว เสมือนกับการทดสอบสองขั้นตอนแรก โยบได้ปักใจไว้กับพระเจ้า ไม่ใช่กับตัวตนเองหรือสถานการณ์ของเขา ด้วยแรงจูงใจจากความเคารพ ความยำเกรง และความรักส่วนตัวที่มีต่อพระเจ้า ผู้เชื่อสามารถมีศรัทธาต่อพระองค์ได้ไม่ว่าเขาจะต้องทนทุกข์สักเท่าใด หลักคำสอนพระคัมภีร์ในจิตใจนั้นทำให้ผู้เชื่อสามารถมีความสุขไม่ว่าอยู่ยามเจริญหรือยามยากลำบาก ไม่ว่าจะป็นหรือจะตาย ด้วยท่าทีเช่นนี้ชีวิตของผู้เชื่อที่เคิบโตแล้วจึงเป็นข้อพิสูจน์ถึงพระสิริของพระเจ้า อาจารย์เปาโลก็ได้พูดถึงหลักการนี้โดยเขียนไว้ว่า “เพราะว่าสำหรับข้าพเจ้านั้น การมีชีวิตอยู่ก็เพื่อพระคริสต์ และการตายก็ได้กำไร” (ฟิลิปปี 1:21)

จุดประสงค์ของการทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรของโยบก็ประสบความสำเร็จแล้ว การทนทุกข์ของโยบถูกยกเลิกไป และพระเจ้าทรงอวยพรโยบด้วยพระพรเอสโครยิ่งมากกว่าเดิมเป็นสองเท่า (โยบ 42:10) และชีวิตโยบยังถวายเกียรติแด่พระเจ้าต่อไป ไม่ใช่ผ่านการทนทุกข์แล้ว แต่ผ่านการได้รับพระพรเอสโครนั้น

คำอธิบายพระธรรมโยบในพระคัมภีร์ใหม่

ในพระธรรมยากอบเราได้เรียนถึงวิธีการประยุกต์บทเรียนจากการทนทุกข์ของโยบ สำหรับผู้เชื่อในยุคคริสตจักร ยากอบให้เราเข้าใจว่าความแน่นแฟ้นและความพากเพียรของโยบสัมผัสกับพระลักษณะของพระเจ้า ผู้เชื่อไม่ควรเพ่งความคิดที่การทนทุกข์ แต่ควรเพ่งความคิดที่พระลักษณะของพระเจ้า

คูเถิด เราถือว่าผู้ที่อดทน [ผู้ที่พากเพียรในยามทนทุกข์เพื่อเป็นพระพร] ก็
เป็นสุข ท่านได้ยินเกี่ยวกับความพากเพียรของโยบ และได้เห็นที่สุดปลาย
แห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าแล้วว่า องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมไปด้วยพระ
เมตตาและความกรุณาปราณีสักเท่าใด (ยากอบ 5:11)

โยบได้ทนทุกข์เพื่อเป็นพระพรหลายขั้นตอนในการพัฒนาชีวิตฝ่ายวิญญาณของเขา
ซึ่งเริ่มต้นด้วยการทนทุกข์เพื่อป้องกันความเย่อหยิ่งในเวลาที่เขาเป็นผู้เชื่อที่มีความสุขและ
ความมั่นใจกับชีวิตฝ่ายวิญญาณของตน การที่เขาได้ผ่านการทดสอบเหล่านี้ทำให้เขาเป็นผู้
เชื่อที่เป็นอิสระจากระบบโลกแล้ว พร้อมทั้งจะเผชิญความทุกข์ผ่านการทดสอบการ
ก้าวหน้าในสี่ประเภท การที่เขาได้ผ่านขั้นตอนนี้ได้ผลักดันให้โยบเป็นผู้เชื่อที่โตฝ่าย
วิญญาณแล้ว และสุดท้าย เขาต้องทนกับการเสียดพระพรเอสโกร (เพียงชั่วคราว) ซึ่งถูก
กวาดล้างไปจากชีวิตของเขา เป็นการตั้งฉากของสามขั้นตอนแห่งการทดสอบในฐานะเป็น
พยานฝ่ายพระเจ้าในคสิอุทธรณ์ของชาตาน

ถึงแม้ว่าเราไม่นับความทุกข์โศกที่ตนเป็นคนก่อ หรือการติสอนจากพระเจาก็ตาม ซึ่ง
เป็นการแน่นอนว่าโยบต้องโดนในขณะที่ยังเป็นทารกฝ่ายวิญญาณอยู่ ชีวิตของโยบยังมี
เรื่องความทุกข์อีกมากมาย แม้กระนั้น เราสามารถสรุปจากพระคัมภีร์ได้ว่าโยบเป็นคนที่
มีความสุข เหตุผลเดียวที่โยบมีความสุข และเหตุผลเดียวที่ใครๆ ก็สามารถมีความสุขที่
แท้จริงและอย่างต่อเนื่องในเวลาที่ยังอยู่ในโลกของชาตานได้นั้น เพราะการที่เขาปฏิบัติ
ตามแผนการของพระเจ้า เป็นเพราะพระเจ้าโยบจึงได้มีความสุขในชีวิตของเขา เป็น
ความสุขที่เขาได้พัฒนาตามการเติบโตฝ่ายวิญญาณจนในที่สุดเป็นความสุขที่สมบูรณ์ที่สุด
เท่าที่ผู้เชื่อจะสามารถมีบนโลก

มนุษย์เราไม่สามารถหลีกเลี่ยงความทุกข์ เพราะนี่คือโลกของชาตาน มีเพียงผู้เชื่อที่
ศึกษาหลักคำสอนพระคัมภีร์และวิธีการประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณอย่างถูกต้องที่
สามารถรอดจากการเป็นเหยื่อต่อการทนทุกข์ เนื่องจากเราเป็นสมาชิกในราชวงศ์ของพระ

เจ้าและสามารถดำเนินชีวิตภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า เราจึงมีทรัพยากรฝ่ายวิญญาณ
มากกว่าผู้ใดที่เคยรับในทั้งประวัติศาสตร์แห่งทูตสวรรค์และมนุษย์ ในเวลาที่เราเชื่อใน
พระเยซูคริสต์ พระเจ้าทรงสร้างเราให้เป็นสิ่งถูกสร้างใหม่ (a new spiritual species) เป็นขั้ต
தியวงศ์ใหม่ (a new royal dynasty) และมีความสามารถที่จะประยุกต์ฤทธิ์เดชที่พระเจ้าทรง
มอบให้เราเพื่อที่จะเติบโตขึ้นฝ่ายวิญญาณ การพัฒนาก้าวหน้าจากการใช้ฤทธิ์เดชนั้นทำให้
เราสามารถชนะความทุกข์ทุกขั้นตอนได้

ก่อนยุคคริสตจักร มีผู้เชื่อไม่กี่คน เช่นโยบ ที่ได้ประยุกต์ทรัพยากรฝ่ายวิญญาณที่
จำกัด แต่ก็ยังสามารถเกิดผลมากมาย คือความสุขส่วนตัวอย่างบริบูรณ์ และ ผลผลิตพื้นฐาน
ในฐานะเป็นพยานฝ่ายพระเจ้า ในยุคนี้ คริสเตียนทุกคนได้รับฤทธิ์เดชอย่างสูงสุดเพื่อที่จะ
สามารถปฏิบัติตามพระบัญชาและกระทำตามแผนพิธิการของพระเจ้า ในขณะที่คุณได้
ก้าวหน้าภายในวงฤทธิ์เดชของพระเจ้า คุณก็เข้ามามีส่วนในความสุขของพระเจ้ามากยิ่งขึ้น
และถวายเกียรติแด่พระเจ้าในสงครามระหว่างพระเจ้ากับฝ่ายซาตานมากยิ่งขึ้น

โยบเป็นตัวอย่างที่ดีเลิศสำหรับเรา แต่การทนทุกข์ที่โหดร้ายไม่สามารถเปรียบกับ
ความทรมาณที่ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงได้รับที่ไม้กางเขน อนึ่ง เนื่องจาก
โยบเป็นผู้เชื่อสมัยพระคัมภีร์เดิม เขาไม่มีชีวิตฝ่ายวิญญาณเท่าชีวิตฝ่ายวิญญาณที่ความเป็น
มนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงได้รับจากการที่พระองค์ทรงดำเนินอยู่ในวงฤทธิ์เดชของพระ
เจ้า ความเป็นมนุษย์ของพระเยซูคริสต์ทรงเป็นตัวอย่างเอกในการประยุกต์ใช้ฤทธิ์เดชของ
พระเจ้าภายใต้ความกดดัน พระองค์ทรงอดทนต่อความทรมาณแห่งไม้กางเขนโดย
พระองค์ยังทรงมีความสุขอย่างสมบูรณ์แบบภายในจิตใจของพระองค์ และตอนนี้ พวกเขา
สามารถใช้ระบบฤทธิ์เดชอันเดียวกันกับที่พระองค์ทรงได้ประยุกต์ใช้ เมื่อเราได้มีชัยชนะ
เหนือความทุกข์ในชีวิตของเรา เราจะสามารถเข้าใจว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้านั้นทรงเปี่ยมไป
ด้วยพระเมตตาและความกรุณาปราณีสักเท่าใด”

ข้อเสนอและหลักฐานจากฝ่ายอัยการ (พระเจ้า)

ข้อเสนอและหลักฐานจากฝ่ายจำเลย (ชาตาน)

การเสนอข้อกล่าวหา อย่างเป็นทางการ				การโต้กลับ			การอ้างเหตุผล สุดท้ายและการสรุป	
มนุษย์ได้มาจากพระสถิรีของพระเจ้า				พระคริสตเจ้าทรงดำรงอยู่บนโลกครั้งหนึ่ง			คริสตจักรถูกรับขึ้นไป (The Rapture)	
อับราฮัม				วันเพ็นเตคอสต์ปีค.ศ. 30			การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์	
โนอาห์				พระคริสตเจ้าเสด็จขึ้นสวรรค์			ชาตานถูกปล่อยจากที่คุมขัง	
สมัย บรรพบุรุษ				สมัยของ พระคริสต์			การพิพากษาครั้งสุดท้าย	
สมัย อิสราเอล				ยุคคริสตจักร			7 ปีแห่งการ ทนทุกข์ เวทนา	
มนุษย์ เชื้อฟิง พระเจ้า				ยุคแห่งคนต่างชาติ			1,000ปีของพระคริสต์	
มนุษย์ ปฏิเสธ พระเจ้า				ยุคสมัยต่างๆใน ประวัติศาสตร์ ของมนุษย์			จักรวาลใหม่	

ขั้นตอนใน
คดีอุทธรณ์
ของชาตาน

ยุคสมัยต่างๆใน
ประวัติศาสตร์
ของมนุษย์